

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/98/EK IRÁNYELVE**
(2008. november 19.)
a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről
(EGT-vonatkozású szöveg)
(HL L 312., 2008.11.22., 3. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	A Bizottság 1357/2014/EU rendelete (2014. december 18.)	L 365	89	2014.12.19.
► <u>M2</u>	A Bizottság (EU) 2015/1127 irányelve (2015. július 10.)	L 184	13	2015.7.11.
► <u>M3</u>	A Tanács (EU) 2017/997 rendelete (2017. június 8.)	L 150	1	2017.6.14.
► <u>M4</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/851 irányelve (2018. május 30.)	L 150	109	2018.6.14.

Helyesbítette:

- **C1** Helyesbítés, HL L 297., 2015.11.13., 9. o. (2015/1127)
 ► **C2** Helyesbítés, HL L 42., 2017.2.18., 43. o. (1357/2014/EU)

▼BAZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/98/EK
IRÁNYELVE

(2008. november 19.)

a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

▼M4

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg a környezet és az emberi egészség védelme érdekében a hulladékkezelés megelőzése vagy csökkentése, a hulladékkezelés és -gazdálkodás káros hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén, amelyek elengedhetetlen intézkedések az Unió hosszú távú versenyképességének biztosításához és a körforgásos gazdaság felé történő átmenethez.

▼B

2. cikk

Kizárás a hatály alól

(1) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá:

- a) a légkörbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagok;
- b) (*in situ*) föld, ideértve a ki nem termelt szennyezett talajt és a földhöz állandóan, szilárdan rögzített épületeket;
- c) az építési munkálatok során kitermelt szennyeztelen talaj vagy más, a természetben előforduló anyag, ha az anyagot biztosan természetes állapotában építésre használják fel azon a helyszínen, ahonnan kitermelték;
- d) radioaktív hulladék;
- e) hatástalanított robbanóanyagok;
- f) fekália, ha nem tartozik a (2) bekezdés b) pontjának hatálya alá, szalma és egyéb természetes, nem veszélyes, mezőgazdasági vagy erdészeti anyagok, amelyeket a gazdálkodásban, az erdészetben vagy biomasszából energia előállítására használnak a környezetre vagy az emberi egészségre veszélytelen eljárások vagy módszerek útján.

(2) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben ezekre más közösségi jogszabályok vonatkoznak:

- a) szennyvíz;
- b) az 1774/2002/EK rendelet hatálya alá tartozó állati melléktermékek, beleértve a feldolgozott termékeket, az elégetésre, a hulladéklerakásra vagy a biogáz- vagy komposztálóüzemben történő felhasználásra szánt termékek kivételével;

▼B

- c) a nem vágás útján elpusztult állatok tetemei – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK ra nem vágás útján elpusztult állatok tetemei – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK rendelettel összhangban ártalmatlanítanak;endelettel összhangban ártalmatlanítanak;
- d) az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó, az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint a kőfejtők működéséből származó hulladék;

▼M4

- e) olyan anyagok, amelyeket a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 3. cikke (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott takarmány-alapanyagokként szándékoznak felhasználni, és amelyek nem állati melléktermékekből állnak, vagy nem tartalmaznak ilyeneket.

▼B

(3) A többi vonatkozó közösségi jogszabály szerinti kötelezettségek sérelme nélkül, a vizek és vízi utak kezelése, az árvíz megelőzés vagy az árvizek és aszályok hatásainak enyhítése vagy a talaj javításának céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre nem vonatkozik ez az irányelv, ha bizonyított, hogy az üledék nem veszélyes.

(4) Az egyes hulladékfajtákkal történő gazdálkodást külön irányelvekben különös vagy az ezen irányelvet kiegészítő rendelkezésekkel lehet szabályozni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hulladék”: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles;
2. „veszélyes hulladék”: olyan hulladék, amely rendelkezik a III. mellékletben felsorolt veszélyes tulajdonságok közül eggyel vagy többel;

▼M4

- 2a. „nem veszélyes hulladék”: olyan hulladék, amelyre nem vonatkozik a 2. pont;
- 2b. „települési hulladék”:
 - a) a háztartásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, beleértve a papírt és kartonpapírt, üveget, fémeket, műanyagot, biohulladékot, fát, textilanyagot, csomagolóanyagot, elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, hulladékelemeket és -akkumulátorokat, továbbá lomhulladékot, többek között a matracokat és bútorokat;

⁽¹⁾ HL L 102., 2006.4.11., 15. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

▼M4

- b) egyéb forrásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, amennyiben az ilyen hulladék jellegében és összetételében hasonló a háztartásokból származó hulladékhoz;

A települési hulladék fogalmába nem tartozik bele a termelésből, a mezőgazdaságból, az erdészetből, a halászatból, a szennyvízszikkasztó aknákból és a szennyvízhálózatból és a szennyvízkezelő művekből származó hulladék, többek között a szennyvíziszap, az elhasznált járművek illetve az építési és bontási hulladék.

Ez a fogalommeghatározás nem érinti a hulladékgazdálkodással összefüggő felelősségi körök állami és magánszereplők közötti megosztását;

- 2c. „építési és bontási hulladék”: építési és bontási tevékenységből származó hulladék;

▼B

3. „hulladékolajok”: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési céljának megfelelően tovább már nem használható fel, például a hulladékká vált motorolajok és sebességváltó-olajok, kenőolajok, turbinaolajok és hidraulikaolajok;

▼M4

4. „biohulladék”: biológiailag lebomló, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, irodákban, éttermekben, nagykereskedelmi, étkezési, vendéglátóipari és kiskereskedelmi létesítményben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint élelmiszer-feldolgozó üzemből keletkező hasonló hulladék;

- 4a. „élelmiszer-hulladék”: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikke szerint meghatározott összes olyan élelmiszer, amely hulladékká vált;

▼B

5. „hulladéktermelő”: akinek a tevékenysége során hulladék keletkezik (eredeti hulladéktermelő) vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, ami ezen hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;
6. „hulladékbirtokos”: a hulladéktermelő vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;
7. „kereskedő”: olyan vállalkozás, amely megbízóként jár el a hulladék megvásárlásánál és azt követő eladásánál, ideértve azokat a kereskedőket is, akik nem lesznek fizikailag ténylegesen a hulladék birtokosai;
8. „közvetítő”: olyan vállalkozás, amely mások nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azokat az közvetítőket is, amelyek nem lesznek fizikailag a hulladék birtokosai;

▼M4

9. „hulladékgazdálkodás”: a hulladékok gyűjtése, szállítása, hasznosítása (ideértve a válogatást is) és ártalmatlanítása, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakók utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet is;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

▼ B

10. „gyűjtés”: a hulladék összeszedése – beleértve előzetes válogatását és előzetes tárolását is – hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából;
11. „elkülönített gyűjtés”: olyan gyűjtés, amelynek során a hulladék-áramot a hulladék fajtája és jellege szerint elkülönítik a különleges kezelés elősegítésére;
12. „megelőzés”: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedések, amelyek csökkentik:
 - a) a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahaználata vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén;
 - b) a keletkezett hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait; vagy

▼ M4

- c) az anyagok és a termékek veszélyesanyag-tartalmát;

▼ B

13. „újrahaználat”: olyan művelet, amelynek révén a nem hulladéknak számító termékeket vagy alkatrészeket újra felhasználják arra a célra, amelyre eredetileg szolgáltak;
14. „kezelés”: hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek, amelyek magukban foglalják a hasznosítást és az ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;
15. „hasznosítás”: bármely művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy az ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse. A II. melléklet tartalmazza a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját;

▼ M4

- 15a. „anyagában történő hasznosítás”: bármilyen hasznosítási művelet, az energetikai hasznosítás és a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására felhasználandó anyagokká történő átalakításon kívül. Ide tartozik többek között az újrahaználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás és a feltöltés;

▼ B

16. „újrahaználatra való előkészítés”: ellenőrzési, tisztítási és javítási hasznosítási műveletek, amelyek során a már hulladékká vált terméket vagy alkatrészt előkészítik annak érdekében, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újra felhasználják;
17. „újrafeldolgozás”: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat termékké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a biológiai szerves anyagok feldolgozását is, nem tartalmazza azonban az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagként vagy feltöltési műveletek során használnak fel;

▼ M4

- 17a. „feltöltés”: olyan hasznosítási művelet, amely során nem veszélyes hulladékot használnak talajkiemeléssel érintett területek helyreállítására, mérnöki tájrendezési célokra. A feltöltéshez használt hulladékkal hulladéknak nem minősülő anyagot kell helyettesíteni, az ilyen hulladéknak alkalmasnak kell lennie a fent említett célokra és mennyiségének szigorúan az e célok eléréséhez szükséges mennyiségre kell korlátozódnia;

▼ B

18. „hulladékolajok regenerálása”: olyan újrafeldolgozási művelet, amely által alapolajok állíthatók elő a hulladékolajok finomításával, különösen az ilyen olajokban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén;
19. „ártalmatlanítás”: minden olyan művelet, amely nem számít hasznosításnak, még akkor is, ha a művelet másodlagos jelleggel anyag- vagy energiavisszanyerést eredményez. Az I. melléklet tartalmazza az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját;
20. „az elérhető legjobb technikák”: a 96/61/EK irányelv 2. cikkének 11. pontjában foglalt meghatározás szerinti elérhető legjobb technikák;

▼ M4

21. „kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer”: a tagállamok által hozott olyan intézkedések együttese, amelyek célja annak biztosítása, hogy a termékek gyártói viseljék a pénzügyi felelősséget, illetve a pénzügyi és szervezési felelősséget a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért.

▼ B*4. cikk***Hulladékhierarchia**

(1) Az alábbi hulladékhierarchiát elsőbbségi sorrendként kell alkalmazni a hulladékmegelőzésre és -gazdálkodásra vonatkozó jogszabályok és politika terén:

- a) megelőzés;
- b) újrahasználatra való előkészítés;
- c) újrafeldolgozás;
- d) egyéb hasznosítás, például energetikai hasznosítás; valamint
- e) ártalmatlanítás.

(2) Az (1) bekezdésben említett hulladékhierarchia alkalmazásakor a tagállamok intézkedéseket tesznek azon lehetőségek ösztönzésére, amelyek a legjobb általános környezeti eredményt hozzák. Ez az egyes hulladékáramok esetében megkövetelheti a hierarchiától való eltérést, amennyiben ezt indokolja az ilyen hulladék keletkezése és az azzal való gazdálkodás által gyakorolt általános hatásokra vonatkozó életciklus-szemlélet.

A tagállamok biztosítják, hogy a hulladékra vonatkozó jogszabályok és politika létrehozása teljes egészében átlátható folyamat legyen, amelynek során betartják a polgárokkal és érdekelttekkel folytatott konzultációra és részvételükre vonatkozó hatályos nemzeti szabályokat.

A tagállamok figyelembe veszik az elővigyázatosságra és a fenntarthatóságra, a műszaki megvalósíthatóságra és a gazdasági életképességre, az erőforrások védelmére vonatkozó általános környezetvédelmi elveket, valamint az általános környezeti, emberi egészségügyi, gazdasági és társadalmi hatásokat az 1. és 13. cikkel összhangban.

▼ M4

(3) A tagállamok gazdasági eszközökkel és egyéb intézkedésekkel – például a IVa. mellékletben meghatározott intézkedésekkel vagy más megfelelő eszközökkel és intézkedésekkel – ösztönzik a hulladékhierarchia alkalmazását.

▼B

5. cikk

Melléktermékek**▼M4**

(1) A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával gondoskodnak arról, hogy valamely anyag vagy tárgy, amely olyan előállítási folyamat eredményeként keletkezik, amelynek elsődleges célja nem az adott anyag vagy tárgy előállítása, az alábbi feltételek teljesülése esetén ne hulladéknak, hanem mellékterméknek minősüljön:

▼B

- a) az anyag vagy a tárgy további felhasználása biztosított;
- b) az anyag vagy a tárgy további, a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül, közvetlenül felhasználható;
- c) az anyagot vagy tárgyat valamely előállítási folyamat szerves részeként állítják elő; valamint
- d) a további használat jogszerű, azaz a konkrét használat tekintetében az anyag vagy a tárgy megfelel a termék adott használatára, valamint a környezet- és az egészségvédelemre vonatkozó összes követelménynek, és nincsenek a környezetet és az emberi egészséget általánosan károsító hatásai.

▼M4

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egységes alkalmazásának részletes kritériumait konkrét anyagok vagy tárgyak vonatkozásában.

E részletes kritériumok biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét és elősegítik a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság kiindulási pontként veszi figyelembe a tagállamok által e cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott kritériumok legszigorúbb és környezetvédelmi szempontú védelmét, és a részletes kritériumok kidolgozása során prioritásként kezeli az ipari szimbiózis megismételhető gyakorlatait.

(3) Amennyiben a kritériumokat uniós szinten nem határozták meg a (2) bekezdéssel összhangban, a tagállamok részletes kritériumokat állapíthatnak meg az adott anyagok vagy tárgyak tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alkalmazásáról.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban ezekről a részletes kritériumokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

▼B

6. cikk

A hulladékstátusz megszűnése**▼M4**

(1) A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával biztosítják, hogy az újrafeldolgozáson vagy egyéb hasznosítási műveleten átesett hulladék ne minősüljön hulladéknak, ha megfelel a következő feltételeknek:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

▼M4

a) a) az anyag vagy tárgy konkrét rendeltetési célokra használandó fel;

▼B

- b) az anyagnak vagy tárgynak van piaca, vagy van rá kereslet;
- c) az anyag vagy tárgy megfelel az adott rendeltetések műszaki követelményeinek és a termékekre vonatkozó hatályos jogszabályoknak és előírásoknak; és
- d) az anyag vagy tárgy felhasználása nem idéz elő általános káros környezeti vagy egészségügyi hatásokat.

▼M4

(2) A Bizottság nyomon követi a tagállamokban a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó nemzeti kritériumok alakulását, és felméri, hogy ez alapján szükség van-e uniós szintű kritériumok kidolgozására. E célból és adott esetben a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egységes alkalmazásának részletes kritériumait bizonyos hulladék-típusok vonatkozásában.

E részletes kritériumok biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét, és elősegítik a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását. Ezek az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a hasznosítási művelet során engedélyezett hulladékból álló alapanyag;
- b) engedélyezett kezelési eljárások és technikák;
- c) az alkalmazandó termékszabványokkal összhangban lévő hasznosítási műveletből származó, a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó minőségi kritériumok, ideértve szükség esetén a szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket;
- d) a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó kritériumoknak való megfelelést bemutató irányítási rendszerekre – ideértve a minőségellenőrzésre és az önellenőrzésre, valamint szükség esetén az akkreditációra – vonatkozó követelmények; és
- e) a megfeleléségi nyilatkozatra vonatkozó követelmény.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a (3) bekezdéssel összhangban megállapított vonatkozó kritériumokat, és kiindulási pontként tekint az említett kritériumok közül azokra, amelyek a legszigorúbbak és környezetet a legnagyobb mértékben védik.

(3) Amennyiben a kritériumokat uniós szinten nem határozták meg a (2) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban, a tagállamok részletes kritériumokat állapíthatnak meg bizonyos hulladéktípusok tekintetében az (1) bekezdésben említett feltételek alkalmazásáról. E részletes kritériumok figyelembe veszik az anyag vagy a tárgy lehetséges káros környezeti és emberi egészséget érintő hatásait, és teljesíteniük kell a (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelményeket.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/1535 irányelvvel összhangban ezekről a kritériumokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

▼ M4

(4) Amennyiben a kritériumokat nem határozták meg vagy uniós vagy nemzeti szinten a (2), illetve a (3) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban, a tagállam eseti alapon határozhat arról, vagy megfelelő intézkedéseket hozhat annak ellenőrzésére, hogy bizonyos hulladékok az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alapján, illetve szükség esetén a (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelményeket tükrözve kikerültek-e a hulladékstátuszából, figyelembe véve a szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket és a lehetséges káros környezeti és emberi egészséget érintő hatásokat. Az ilyen eseti határozatokat nem kell az (EU) 2015/1535 irányelvvel összhangban bejelenteni a Bizottságnak.

A tagállamok elektronikus úton nyilvánosan hozzáférhetővé tehetik az eseti határozatokra és az illetékes hatóságok által végzett ellenőrzés eredményeire vonatkozó információt.

(5) Az a természetes vagy jogi személy, aki:

a) első alkalommal használ hulladéknak már nem minősülő és forgalomba nem hozott anyagot; vagy

b) hulladéknak már nem minősülő anyagot első alkalommal hoz forgalomba,

biztosítja, hogy az anyag megfeleljen a vegyi anyagokkal és termékkel kapcsolatos jogszabályok szerinti vonatkozó követelményeknek. Az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek a vegyi anyagokra és termékekre vonatkozó jogszabályok hulladéknak már nem minősülő anyagra történő alkalmazását megelőzően kell teljesülniük.

▼ B

7. cikk

Hulladékjegyzék

► **M4** (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezen irányelvet az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően egy hulladékjegyzék létrehozása és felülvizsgálata révén. ◀ A hulladékjegyzék tartalmazza a veszélyes hulladékokat, figyelembe veszi a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeit. A hulladékjegyzék kötelező az olyan hulladék meghatározása tekintetében, amely veszélyes hulladéknak tekintendő. Egy anyag vagy tárgy jegyzékbe történő felvétele nem jelenti azt, hogy az minden körülmények között hulladék. Egy anyag vagy tárgy csak akkor tekintendő hulladéknak, ha megfelel a 3. cikk 1. pontjában foglalt fogalommeghatározásnak.

▼ M4

(2) Egy tagállam akkor is veszélyes hulladéknak tekinthet egy hulladékot, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével vagy azok közül többel. A tagállamnak késedelem nélkül értesíteni kell a Bizottságot és ellátni a Bizottságot az összes szükséges információval. A beérkezett értesítések fényében felül kell vizsgálni a jegyzéket, hogy annak a kiigazításáról határozzanak.

▼ B

(3) Amennyiben egy tagállam bizonyítékokkal alá tudja támasztani, hogy egy adott, a jegyzékben veszélyes hulladékként szereplő hulladék nem rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével sem, a szóban forgó hulladékot nem veszélyes hulladéknak tekintheti. A tagállam az ilyen esetekről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden szükséges bizonyítékot. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsenek annak kiigazításáról.

▼B

(4) A veszélyes hulladék nem veszélyes hulladékká történő átsorolása nem érhető el olyan módon, hogy a hulladékot hígítják vagy összekeverik abból a célból, hogy a veszélyes anyagok eredeti koncentrációját a hulladékot veszélyesként meghatározó küszöbértékek szintje alá csökkentsék.

▼M4

▼B

(6) A tagállamok a hulladékot az (1) bekezdésben említett hulladékjegyzékkel összhangban tekinthetik nem veszélyes hulladéknak.

(7) A Bizottság biztosítja, hogy a hulladékjegyzék és annak bármely felülvizsgálata szükség szerint átlátható, érthető és hozzáférhető legyen a felhasználók, de különösen a kis-és középvállalkozások (KKV-k) számára.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

8. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

(1) Az újrahasználatnak, valamint a megelőzésnek, az újrafeldolgozásnak és a hulladék egyéb hasznosításának megerősítése érdekében a tagállamok jogalkotási vagy nem jogalkotási intézkedéseket hozhatnak, ezáltal biztosítva, hogy a termékek fejlesztésével, előállításával, feldolgozásával, kezelésével, eladásával vagy behozatalával hivatásszerűen foglalkozó természetes vagy jogi személy (a termék gyártója) kiterjesztett gyártói felelősséggel rendelkezzen.

Az ilyen intézkedések többek között a visszavitt termékek és a termékek használata után visszamaradó hulladék átvételét, a további hulladékgazdálkodást, továbbá az e tevékenységekért vállalt pénzügyi felelősséget foglalhatják magukban. Ezen intézkedések közé tartozhat a nyilvánosan hozzáférhető információ közlésére irányuló kötelezettség előírása is arra vonatkozóan, hogy a termék milyen mértékben újrahasználatos és újrafeldolgozható.

▼M4

Amennyiben az ilyen intézkedések magukban foglalják a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek létrehozását, a 8a. cikkben foglalt általános minimumkövetelményeket kell alkalmazni.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért pénzügyi felelősséget, illetve pénzügyi és szervezési felelősséget önként viselő termékek gyártói a 8a. cikkben meghatározott általános minimumkövetelmények közül néhányat vagy valamennyit alkalmazzanak.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a termék- és alkatrésztervezés ösztönzésére azok környezeti hatásának, valamint a gyártás és a későbbi használat során a hulladékeletkezésnek a csökkentése céljából, és annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékká vált termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 4. és a 13. cikkel összhangban történjen.

▼ M4

Ezen intézkedések – a hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében – ösztönözhetik egyebek mellett a többször használható, újrafeldolgozott anyagokat tartalmazó, műszaki szempontból tartós, könnyen javítható és a hulladékká válás után újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra alkalmas termékek és alkatrészek fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Az intézkedések figyelembe veszik a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat, a hulladékhierarchiát és adott esetben a többszöri újrahasznosítás lehetőségét.

▼ B

(3) A kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik a műszaki megvalósíthatóság, a gazdasági életképesség és az általános környezeti, emberi egészségi és társadalmi hatásokat, tiszteletben tartva azt, hogy biztosítani kell a belső piac megfelelő működését.

(4) A kiterjesztett gyártói felelősséget a 15. cikk (1) bekezdésében előírt hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség és a hatályos, hulladékhierarchiára és anyagokra vonatkozó egyedi jogszabályok sérelme nélkül alkalmazzák.

▼ M4

(5) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekben részt vevő szereplők között a 8a. cikkben meghatározott általános minimumkövetelmények gyakorlati végrehajtásáról. Ez magában foglalja többek között a megfelelő irányítást, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködést és a belső piac zavartalan működését biztosító bevált gyakorlatok cseréjére, valamint a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek szervezeti jellemzőire és nyomon követésére, a pénzügyi hozzájárulások módosítására, a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztására és a hulladékelhagyás megelőzésére vonatkozó információk cseréjét. A Bizottság közzéteszi az információcsere eredményét és iránymutatást nyújthat arra és más releváns szempontokra vonatkozóan.

A Bizottság a tagállamokkal konzultálva iránymutatásokat tesz közzé a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködésről és a pénzügyi hozzájárulásoknak a 8a. cikk (4) bekezdése b) pontjában említett módosításáról.

Amennyiben a belső piac torzulásának elkerüléséhez szükséges, a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak érdekében, hogy a 8a. cikk (4) bekezdésének b) pontja egységes alkalmazása céljából kritériumokat állapítson meg, mellőzve azonban a hozzájárulások mértékének pontos meghatározását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*8a. cikk***A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelmények**

(1) Amennyiben a 8. cikk (1) bekezdése– ideértve egyéb uniós jogalkotási aktusokat is – szerint kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket hoztak létre, a tagállamok:

▼ **M4**

- a) egyértelműen meghatározzák az összes érintett szereplő, ideértve a tagállam piacán termékeket forgalomba hozó gyártók, az ő nevükben kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek, a hulladékgazdálkodással foglalkozó magán- vagy közszektorbeli szereplők, a helyi hatóságok, és adott esetben az újrahasználat és az újrahasználatra való előkészítés területén tevékenykedő szereplők és szociális gazdasági vállalkozások szerepét és felelősségét;
- b) a hulladékhierarchiával összhangban hulladékgazdálkodási célértékeket határoznak meg annak érdekében, hogy legalább az adott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerre vonatkozó, az ebben az irányelvben, a 94/62/EK irányelvben, a 2000/53/EK irányelvben, a 2006/66/EK irányelvben és a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt mennyiségi célértékeket teljesítsék, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer szempontjából relevánsnak tekintett egyéb mennyiségi célértékeket és/vagy minőségi célkitűzéseket határoznak meg;
- c) biztosítják, hogy jelentéstételi rendszer álljon rendelkezésre a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatálya alá tartozó termékek gyártói által a tagállam piacán forgalomba hozott termékekre, valamint az e termékekből származó hulladék összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó adatok összegyűjtésére adott esetben megadva a hulladékáramokat, valamint a b) pontban említett kötelezettségek szempontjából releváns más adatokat;
- d) biztosítják a termékek gyártóinak származásukra vagy méretükre tekintet nélküli egyenlő bánásmódban részesítését, anélkül, hogy aránytalan szabályozási terhet rónának a kis mennyiségű termékek gyártóira, ideértve a kis- és középvállalkozásokat is.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek által megcélzott hulladékbirtokosok tájékoztatást kapjanak a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedésekről, az újrahasználati és az újrahasználatra való előkészítést végző központokról, a visszavételi és hulladékgyűjtési rendszerekről és a hulladékelhagyás megelőzéséről. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében is, hogy ösztönözzék a hulladékbirtokosokat, nevezetesen – amennyiben szükséges – gazdasági vagy szabályozási ösztönzők révén, hogy felelősséget vállaljanak hulladékaiknak a meglévő, elkülönített gyűjtési rendszerekbe szállításáért.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármely, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő termékek gyártója vagy szervezet megfeleljen a következő feltételeknek:

- a) egyértelműen meghatározott földrajzi területen egyértelműen meghatározott termékekkel és anyagokkal foglalkozik, anélkül, hogy ezeket a területeket olyanokra korlátozná, ahol a hulladékgyűjtés és -gazdálkodás a legjövödelmezőbb;
- b) hulladékgyűjtő rendszerek megfelelő elérhetőségét biztosítja a (3) bekezdés a) pontjában említett területeken;
- c) rendelkezik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges pénzügyi eszközökkel, vagy pénzügyi és szervezési eszközökkel;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

▼ **M4**

d) megfelelő önellenőrzési mechanizmust vezet be, amelyet adott esetben rendszeres független audit támogat a következők ellenőrzése érdekében:

- i. pénzgazdálkodása, beleértve a (4) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek való megfelelést;
 - ii. az e cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően gyűjtött és bejelentett adatok minősége, és az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek való megfelelés;
- e) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi az (1) bekezdés b) pontjában említett hulladékgazdálkodási célértékek elérésére vonatkozó információkat, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén a következő információkat:
- i. a gyártó vagy szervezet tulajdonosi köre és tagjai;
 - ii. a termékek gyártói által az értékesített egységek vagy a forgalomba hozott termékek tonnamennyisége alapján fizetett pénzügyi hozzájárulások; és
 - iii. a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztására irányuló eljárás.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a termékek gyártói által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való megfelelés céljából fizetett pénzügyi hozzájárulás:

- a) fedezze az érintett tagállam piacán a gyártó által forgalomba hozott termékek következő költségeit:
- a hulladék elkülönített gyűjtésének, azt követő elszállításának és kezelésének költsége, ideértve az uniós hulladékgazdálkodási célértékeknek való megfeleléshez szükséges kezelés költségeit, továbbá az (1) bekezdés b) pontjában említett egyéb célértékeknek és célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges költségeket, figyelembe véve az újrahasználatból, a gyártó termékeiből származó másodnyersanyagok értékesítéséből és a nem igényelt betétdíjából befolyó bevételeket;
 - a hulladékbirtokosoknak a (2) bekezdéssel összhangban történő, megfelelő tájékoztatásából adódó költségek;
 - az (1) bekezdés c) pontjával összhangban történő adatgyűjtés és -szolgáltatás költsége.

Ez a pont nem vonatkozik a 2000/53/EK, a 2006/66/EK vagy a 2012/19/EU irányelv alapján létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre;

b) a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén, amennyiben lehetséges, az egyes termékek vagy hasonló termékcsoportok esetében módosításra kerüljön, figyelembe véve a termékek tartósságát, javíthatóságát, újrahasználatosságát, újrafeldolgozhatóságát és a veszélyes anyagok jelenlétét, életciklus-alapú megközelítést alkalmazva és a vonatkozó uniós jogszabályok követelményeivel összhangban, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – harmonizált kritériumok alapján a belső piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében; és

▼ **M4**

- c) nem haladja meg a hulladékgazdálkodási szolgáltatások költséghatékony módon történő nyújtásához szükséges költségeket. Az ilyen költségeket az érintett szereplők között átlátható módon kell megállapítani.

Amennyiben a megfelelő hulladékgazdálkodás biztosításának szükségessége és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer gazdasági életképessége indokolja, a tagállamok eltérhetnek az a) pontban meghatározott pénzügyi felelősség megosztásától, amennyiben:

- i. az uniós jogalkotási aktusok által meghatározott hulladékgazdálkodási célértékek és célkitűzések elérése érdekében létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 80 %-át;
- ii. a kizárólag a tagállami jogszabályok által meghatározott hulladékgazdálkodási célok és célkitűzések elérése érdekében 2018. július 4-én vagy azt követően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 80 %-át;
- iii. a kizárólag a tagállami jogszabályok által meghatározott hulladékgazdálkodási célértékek és célkitűzések elérése érdekében 2018. július 4-ét megelőzően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 50 %-át,

és feltéve, hogy a fennmaradó költségeket az eredeti hulladéktermelők vagy -forgalmazók viselik.

Ez az eltérés nem alkalmazható a 2018. július 4. előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretébe tartozó termékek gyártói által viselt költségek arányának csökkentésére.

(5) A tagállamok megfelelő nyomonkövetési és végrehajtási keretrendszert hoznak létre annak biztosítása érdekében, hogy a termékek gyártói és a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a nevükben teljesítő szervezetek – többek között távértékesítés esetében is – teljesítsék kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket, a pénzügyi eszközök felhasználása megfelelően történjen, és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer működtetésében részt vevő valamennyi szereplő megbízható adatokat szolgáltatson.

Ha egy tagállam területén a termékek gyártói nevében több szervezet is foglalkozik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével, az érintett tagállam legalább egy, egyéni érdekektől független szervet jelöl ki a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésének felügyeletére, vagy azzal egy hatóságot bíz meg.

Minden tagállam lehetővé teszi, hogy a másik tagállamban letelepedett és a területén termékeket forgalomba hozó gyártók a területén letelepedett jogi vagy természetes személyt meghatalmazott képviselőnek jelöljön ki a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos gyártói kötelezettségek teljesítése céljából az adott tagállam területén.

A termékek gyártóinak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos kötelezettségeinek való megfelelés nyomon követése és ellenőrzése céljából a tagállamok megállapíthatnak olyan követelményeket, mint a nyilvántartásba vételi, tájékoztatói és jelentéstételi követelmények, amelyeket a területükön meghatalmazott képviselőnek kijelölt jogi vagy természetes személynek kell teljesítenie.

▼ **M4**

(6) A tagállamok rendszeres párbeszédet biztosítanak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek működtetésében részt vevő érdekelt felek között, beleértve a gyártókat és forgalmazókat, a magán- és közszektorbeli hulladékgazdálkodási szereplőket, a helyi önkormányzatokat, a civilszervezeteket és adott esetben a szociális gazdasági szereplőket, az újrahasználati és javítási hálózatokat és az újrahasználatra való előkészítéssel foglalkozó gazdasági szereplőket.

(7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 2018. július 4. előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek 2023. január 5-ig megfeleljenek e cikknek.

(8) A nyilvánosság e cikk értelmében történő tájékoztatása a vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban nem érinti a bizalmas üzleti adatok titkosságának tiszteletben tartását.

9. cikk

A hulladékképződés megelőzése

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy megelőzzék a hulladékképződést. Ezeknek az intézkedéseknek legalább:

- a) elő kell mozdítaniuk és támogatniuk kell a fenntartható termelési és fogyasztási modelleket;
- b) ösztönözniük kell az erőforrás-hatékony, tartós (beleértve az élettartam és a tervezett elavulás hiánya tekintetében), javítható, újrahasználatos és korszerűsíthető termékek tervezését, gyártását és felhasználását;
- c) meg kell célozniuk a kritikus fontosságú nyersanyagokat tartalmazó termékeket, hogy ily módon megelőzzék az ilyen anyagok hulladékká válását;
- d) ösztönözniük kell a termékek újrahasználatát és a javítással és újrahasználatos kapcsolatos tevékenységeket elősegítő rendszerek létrehozását, különösen az elektromos és elektronikai berendezések, a textilanyagok, bútorok, továbbá a csomagoló- és építési anyagok és termékek esetében;
- e) ösztönözniük kell – adott esetben és a szellemi tulajdonjogok sérelme nélkül – az olyan pótalkatrészek, használati utasítások, műszaki információk vagy más eszközök, berendezések vagy szoftverek elérhetőségét, amelyek lehetővé teszik a termékek minőségének és a biztonságának veszélyeztetése nélkül azok javítását és újrahasználatát;
- f) csökkenteniük kell az ipari termeléshez, az ásványok kitermeléséhez, a gyártáshoz, az építéshez és a bontáshoz kapcsolódó folyamatok során képződő hulladék mennyiségét, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat;
- g) csökkenteniük kell az elsődleges termelésben, a feldolgozásban és a gyártásban, az élelmiszerek kiskereskedelmében és egyéb forgalmazásában, éttermekben és az élelmiszerellátásban, valamint a háztartásokban képződő élelmiszer-hulladék mennyiségét az ENSZ fenntartható fejlődési céljához való hozzájárulásként annak érdekében, hogy 2030-ig az egy főre jutó globális élelmiszer-hulladék kiskereskedelmi és fogyasztói szinten 50 %-kal csökkenjen, valamint az élelmiszer-vesztések a termelési és ellátási láncok mentén csökkenjenek;

▼ **M4**

- h) ösztönözniük kell az élelmiszer-adományozást és az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek egyéb újraosztását, amelyek során az állati takarmányozással és a nem élelmiszer jellegű termékekké való feldolgozással szemben elsőbbséget kell biztosítani az emberi fogyasztásra való felhasználásnak;
- i) elő kell mozdítaniuk az anyagokra és termékekre vonatkozó veszélyesanyag-tartalom csökkentését az említett anyagokra és termékekre vonatkozó uniós szinten meghatározott harmonizált jogi követelmények sérelme nélkül, valamint biztosítaniuk kell, hogy az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelet 3. cikk 33. pontjában meghatározott ⁽¹⁾ árucikk szállítója az említett rendelet 33. cikk (1) bekezdés szerinti információkat az Európai Vegyianyag-ügynökséghez 2021. január 5-től eljuttassa az Európai Vegyianyag-ügynökséghez;
- j) csökkenteniük kell a hulladék, különösen az újrahasználatra való előkészítésre vagy újrafeldolgozásra nem alkalmas hulladék keletkezését;
- k) azonosítaniuk kell a hulladékelhagyás fő forrásainak tekinthető termékeket – különösen a természeti és a tengeri környezetben –, és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk e termékekből származó hulladék megelőzésére és csökkentésére. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy e kötelezettséget piaci korlátozások révén teljesítik, biztosítaniuk kell, hogy az ilyen korlátozások arányosak és megkülönböztetéstől mentesek legyenek;
- l) az ENSZ fenntartható fejlődési céljához való hozzájárulásként és mindenfajta tengeri elhagyott hulladék megelőzése és jelentős csökkentése érdekében törekedniük kell a tengeri hulladék keletkezésének megállítására; és
- m) a hulladékmegelőzéssel és hulladékelhagyással kapcsolatos kérdések tudatosítása érdekében tájékoztatási kampányokat kell kidolgozniuk és támogatniuk.

(2) Az Európai Vegyianyag-ügynökség legkésőbb 2020. január 5-ig adatbázist hoz létre az (1) bekezdés i. pontja alapján hozzá benyújtandó adatok tekintetében és fenntartja azt. Az Európai Vegyianyag-ügynökség hozzáférést biztosít az adatbázishoz a hulladékkezelő üzemek számára. Kérésre hozzáférést biztosít az adatbázishoz a fogyasztók számára is.

(3) A tagállamok nyomon követik és értékelik a hulladékképződés megelőzését célzó intézkedések végrehajtását. E célból megfelelő minőségi és mennyiségi mutatókat és célértékeket alkalmaznak, különösen a keletkezett hulladék mennyisége tekintetében.

(4) A tagállamok az újrahasználatnak a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus által megállapított közös módszertan alapján történő mérésével nyomon követik és értékelik az újrahasználatkal kapcsolatos intézkedések végrehajtását az említett végrehajtási jogi aktus elfogadását követő teljes naptári évtől kezdődően.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

▼ **M4**

(5) A tagállamok nyomon követik és értékelik az élelmiszer-hulladék megelőzésére irányuló intézkedéseik végrehajtását az élelmiszer-hulladék szintjének a (8) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus által megállapított módszertan alapján történő mérésével, az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követő teljes naptári évtől kezdődően.

(6) A Bizottság 2023. december 31-ig megvizsgálja a tagállamok által a 37. cikk (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre bocsátott élelmiszer-hulladéokra vonatkozó adatokat annak megfontolása érdekében, hogy a tagállamok által az e cikk (8) bekezdése alapján megállapított közös módszertannak megfelelően bejelentett adatok alapján 2030-ig megvalósítható-e egy az élelmiszer-hulladék csökkentésére vonatkozó uniós szintű célérték meghatározása. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján mutatókat állapít meg a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás mérésére, és 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktust fogad el a termékek újrahasználatáról szóló jelentéstétel közös módszertanának létrehozásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2019. március 31-ig, az élelmiszer-veszteséggel és élelmiszer-hulladékkal foglalkozó uniós platform munkájának eredménye alapján a 38a. cikk megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából az élelmiszer-hulladék szintjének egységes mérésére vonatkozó közös módszertan és minimális minőségi elvárások meghatározásával.

(9) 2024. december 31-ig a Bizottság az újrahasználatra vonatkozóan megvizsgálja a tagállamok által a 37. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a termékek újrahasználatát, többek között a mennyiségi célértékek meghatározását ösztönző intézkedések meghatározásának megvalósíthatóságát. A Bizottság megvizsgálja továbbá az egyéb hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések, köztük a hulladékcsökkentési célértékek meghatározásának megvalósíthatóságát is. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

*10. cikk***Hasznosítás**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék a 4. és 13. cikknek megfelelően újrahasználatra való előkészítésen, újrafeldolgozási vagy egyéb újrahasznosítási műveleteken menjen keresztül.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésnek való megfelelés, valamint az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás és egyéb újrahasznosítási műveletek előmozdítása vagy javítása érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, és azt nem szabad összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

(3) A tagállamok engedélyezhetik a (2) bekezdéstől való eltérést, amennyiben az alábbi feltételek legalább egyike teljesül:

a) bizonyos hulladéktípusok együtt történő gyűjtése nem befolyásolja a 4. cikk szerinti újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy egyéb újrahasznosítási műveletek előkészítésében rejlő lehetőségeket, és e műveletek eredményei az elkülönített gyűjtés révén elért eredményekkel összehasonlítható minőségűek;

▼M4

- b) az adott hulladékáramok kezelésének általános környezeti hatásait figyelembe véve az elkülönített gyűjtés nem hozza a legjobb környezetvédelmi eredményeket;
- c) az elkülönített gyűjtés a hulladékgyűjtés bevált gyakorlatainak figyelembevételével mellett műszakilag nem megvalósítható;
- d) az elkülönített gyűjtés aránytalan gazdasági költségekkel járna, figyelembe véve a vegyes hulladékgyűjtés és -kezelés kedvezőtlen környezeti és egészségügyi hatásait, a hulladékgyűjtés és -kezelés hatékonyságának javításában rejlő lehetőségeket, a másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeket, valamint a „szennyező fizet” elv és a kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazását.

A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják az e bekezdés szerinti eltéréseket, figyelembe véve az elkülönített hulladékgyűjtés bevált gyakorlatait és a hulladékgazdálkodás terén megvalósuló egyéb fejleményeket.

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a 11. cikk (1) bekezdésével és a 22. cikkel összhangban az újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás céljából elkülönítetten gyűjtött hulladékot ne égessék el, kivéve az elkülönítve gyűjtött hulladék későbbi kezelési műveleteiből származó hulladékokat, amelyek esetében – a 4. cikkel összhangban – az elégetés biztosítja a legjobb környezeti eredményt.

(5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének való megfeleléshez, valamint az újrahasznosítás előmozdításához vagy javításához szükséges, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az újrahasznosítás előtt vagy alatt a veszélyes hulladékok, keverékek és alkatrészek veszélyes hulladékokból való eltávolítására, azok 4. és 13. cikknek megfelelő kezelése céljából.

(6) A tagállamok 2021. december 31-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak e cikk végrehajtásáról a települési hulladék és a biohulladék tekintetében, beleértve az elkülönített gyűjtés anyagi és területi lefedettségét, valamint az (3) bekezdés szerinti eltéréseket.

▼B*11. cikk***▼M4****Újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás**

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak az újrahasználatra való előkészítéssel kapcsolatos tevékenységek támogatása, különösen az újrahasználatra való előkészítés és a javítási hálózatok létrehozásának és támogatásának ösztönzése érdekében, az olyan hulladékokhoz való hozzáférés megkönnyítése révén – amennyiben az összeegyeztethető a megfelelő hulladékkezeléssel –, amelyeket hulladékgyűjtési rendszerekben vagy létesítményekben tárolnak, és amelyek újrahasználatra előkészíthetőek, de az említett rendszerben vagy létesítményben nem tervezték azok újrahasználatra való előkészítését, valamint a gazdasági eszközök, a közbeszerzési kritériumok, a mennyiségi célkitűzések és egyéb intézkedések használatának elősegítése révén.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a magas minőségű újrahasznosítás támogatása érdekében, és ebből a célból a 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel bevezetik az elkülönített hulladékgyűjtést.

▼ M4

A 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a tagállamoknak elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítaniuk legalább a papír, a fém, a műanyag és az üveg esetében, továbbá 2025. január 1-jéig a textílianyagok esetében.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a szelektív bontás támogatására az anyagok szelektív eltávolításán keresztül a veszélyes anyagok eltávolítása és biztonságos kezelése, valamint az újrahasználat és a magas minőségű újrafeldolgozás megkönnyítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy létrehozzák az építési és bontási hulladék válogatási rendszereit legalább a fa, ásványi eredetű anyagok (beton, téglá, cserép és kerámia, kövek), fém, üveg, műanyag és gipsz esetében.

(2) Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés, valamint a magas forráshatékonyági szinttel működő, európai körforgásos gazdaság felé való elmozdulás érdekében a tagállamok megteszik a következő célértékek eléréséhez szükséges intézkedéseket:

▼ B

- a) 2020-ig legalább a háztartásokból származó papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék, illetve lehetőség szerint egyéb forrásokból a háztartásokból származó fenti hulladékokhoz hasonló hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást tömegében átlagosan minimum 50 %-ra kell növelni.
- b) 2020-ig a nem veszélyes építési és bontási hulladékok újrahasználatra történő előkészítését, újrafeldolgozását és az egyéb, anyagában történő hasznosítását, ideértve a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére történő használatot, de nem beleértve a természetesen előforduló, a hulladékjegyzék 17 05 04-es kategóriájában meghatározott hulladékokat, tömegében minimum 70 %-ra kell növelni.

▼ M4

- c) 2025-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 55 tömegszázalékra kell növelni.
- d) 2030-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 60 tömegszázalékra kell növelni.
- e) 2035-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 65 tömegszázalékra kell növelni.

(3) Egy tagállam legfeljebb öt évvel elhalaszthatja a (2) bekezdés c), d) és e) pontjában említett célértékek elérésére előírt határidőt, amennyiben az említett tagállam:

- a) az OECD és az Eurostat közös kérdőívében megadott adatok szerint a 2013-ban keletkezett települési hulladéka kevesebb mint 20 %-át készítette elő újrahasználatra és dolgozta fel újra, illetve a települési hulladék több mint 60 %-át hulladéklerakóban rakta le; és
- b) legkésőbb 24 hónappal a (2) bekezdés c), d) vagy e) pontjában meghatározott határidő előtt értesíti a Bizottságot a vonatkozó határidő elhalasztására irányuló szándékáról, és ezen irányelv IV. mellékletével összhangban végrehajtási tervet nyújt be.

▼ **M4**

(4) A (3) bekezdés b) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv kézhezvételtől számított három hónapon belül a Bizottság felkérheti az egyes tagállamokat az említett tervfelülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IVb. mellékletben meghatározott követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

(5) A (3) bekezdéssel összhangban a célértékek elérésének elhalasztása esetén az érintett tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét növelje:

- a) a (2) bekezdés c) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2025-ig legalább 50 %-ra;
- b) a (2) bekezdés d) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2030-ig legalább 55 %-ra;
- c) a (2) bekezdés e) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2035-ig legalább 60 %-ra.

(6) A Bizottság 2024. december 31-ig fontolóra veszi az építési és bontási hulladékok, valamint azok anyagspecifikus frakciói, a textilhulladék, a kereskedelmi hulladék, a nem veszélyes ipari hulladék és az egyéb hulladékok újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek, illetve a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és a települési biohulladék újrafeldolgozására vonatkozó célértékek meghatározását. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(7) A Bizottság 2028. december 31-ig felülvizsgálja a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott célértékeket. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság értékeli a hulladékokat együttesen feldolgozó technológiát, amely lehetővé teszi az ásványok bevonását a települési hulladék együttes feldolgozásába. Amennyiben e felülvizsgálat keretében megbízható módszertan áll rendelkezésre, a Bizottság megvizsgálja, hogy az ilyen ásványok beszámíthatók-e az újrafeldolgozási célértékek teljesítésébe.

*11a. cikk***A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok**

(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a következők szerint kell eljárni:

- a) a tagállamok kiszámítják az egy adott naptári évben keletkezett és újrahasználatra előkészített vagy újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét;
- b) az újrahasználatra előkészített települési hulladék mennyiségét azon települési hulladékká vált termékek vagy összetevők mennyiségeként kell kiszámítani, amelyek átestek valamennyi, a hulladék további válogatás vagy előfeldolgozás nélküli újrahasználatához szükséges ellenőrzési, tisztítási vagy javítási műveleten;

▼ **M4**

c) az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét azon hulladék mennyiségeként kell kiszámítani, amely – miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és az ezt követő újrafeldolgozási tevékenység által nem érintett, hulladéknak minősülő anyagok eltávolítására, valamint a magas minőségű újrafeldolgozás biztosítására irányuló más előzetes műveleten – bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, azaz a hulladékanyag ténylegesen terméké vagy anyaggá történő átalakításába.

(2) Az 1. bekezdés (c) pontja alkalmazásában az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

Az első albekezdéstől eltérve az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

- a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;
- b) azon termékek vagy anyagok mennyisége, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számítanak bele az újrafeldolgozottként számított hulladék mennyiségébe.

(3) A tagállamok hatékony minőségellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a települési hulladék vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában és (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az újrafeldolgozott hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a rendszer alapulhat a 35. cikk (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokon, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokon vagy különféle hulladéktípusok esetében a válogatott hulladéokra vonatkozó átlagos veszteségrátán és hulladékgazdálkodási gyakorlatokon. Az átlagos veszteségrátát csak olyan esetekben használják, ahol másként nem lehet megbízható adatokhoz hozzájutni, és az e cikk (10) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.

(4a) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottnak lehet tekinteni az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő, biológiailag lebomló települési hulladékot, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott terméként vagy anyagként használandó fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják fel, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottnak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.

2027. január 1-jétől a tagállamok csak akkor tekinthetik az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő települési biohulladékot újrafeldolgozottnak, ha a azt a 22. cikknek megfelelően külön gyűjtötték be vagy a keletkezés helyén különítették el.

(5) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában, illetve a 11. cikk (3) bekezdésében megállapított célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottnak lehet tekinteni azt a hulladékanyag-mennyiséget, amely az átalakítás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, amennyiben azt ezt követően akár az

▼ **M4**

eredeti, akár más célú termékké vagy anyaggá történő újrahasználatra való előkészítésre szánják. Azonban az olyan, tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban elhelyezés útján használt anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.

(6) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjaiban és a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok figyelembe vehetik a települési hulladék égetését követően elkülönített fémek újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek az e cikk (9) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi követelményeknek.

(7) Az újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy feltöltés céljából másik tagállamba küldött hulladék a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

(8) Az újrahasználatra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából az Unióból exportált hulladékot az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából a hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek az e cikk (3) bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jog követelményeivel lényegében egyenértékű feltételek mellett történt.

(9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) közös módszertan a (6) bekezdéssel összhangban újrafeldolgozáson átment fémek mennyiségének kiszámításához, beleértve az újrafeldolgozott fémek minőségi kritériumait is, valamint
- b) a biohulladék keletkezés helyén történő elkülönítése és újrafeldolgozása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2019. március 31-ig a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelvnek az olyan anyagok vagy anyagok tömegének kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok megállapításával történő kiegészítése céljából, amelyeket egy válogatási művelet után eltávolítottak, és amelyek ezt követően – a válogatott hulladék átlagos veszteségrátája alapján – nem kerültek újrafeldolgozásra.

*11b. cikk***Korai előrejelző rendszer**

(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontja és a 11. cikk (3) bekezdése szerinti célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejárta előtt.

▼M4

- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:
- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
 - b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
 - c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.

*12. cikk***Ártalmatlanítás**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kerül sor hasznosításra, a hulladékot biztonságos, az emberi egészség és a környezet védelméről szóló 13. cikk rendelkezéseinek megfelelő ártalmatlanítási műveleteknek vetik alá.

(2) A Bizottság 2024. december 31-ig elvégzi az I. mellékletben felsorolt ártalmatlanítási műveletek értékelését, különösen a 13. cikk fényében, és adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ártalmatlanítási műveletek szabályozása céljából, beleértve azok lehetséges korlátozását, valamint a környezetbarát hulladékgazdálkodás biztosítása érdekében fontolóra veszi egy ártalmatlanításcsökkentési célérték bevezetését.

▼B*13. cikk***Az emberi egészség és a környezet védelme**

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékgazdálkodás az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen, és különösen:

- a) ne jelentsen kockázatot a vízre, a levegőre, a talajra, a növény- vagy állatvilágra;
- b) ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot; és
- c) ne befolyásolja hátrányosan a tájat vagy a különleges érdeklődésre számot tartó helyeket.

▼M4*14. cikk***Költségek**

(1) A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodás – ideértve a szükséges infrastruktúrát és annak működtetését – költségeit az eredeti hulladéktermelőnek, vagy a jelenlegi vagy a korábbi hulladékbirtokosoknak kell viselniük.

(2) A 8. és 8a. cikkek sérelme nélkül a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói osztozhatnak ezekben a költségekben.

III. FEJEZET
HULLADÉKGAZDÁLKODÁS

15. cikk

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az eredeti hulladéktermelő vagy más birtokos saját maga végezze el a birtokában lévő hulladék kezelését, vagy egy közvetítő vagy vállalkozás által kezelt hulladékkezelési műveleteket végző létesítménnyel végeztesse el a hulladék kezelését, vagy pedig egy magán vagy közszolgáltató hulladékgyűjtővel bonyolíttassa le azt a 4. és a 13. cikkekkel összhangban.

(2) Amikor a hulladékot előzetes kezelés céljából az eredeti termelőtől vagy birtokostól az (1) bekezdésben említett természetes vagy jogi személyhez szállítják, a teljes hasznosítási és ártalmatlanítási művelet elvégzésének felelőssége alól főszabály szerint az előbbieket nem mentesülnek.

Az 1013/2006/EK rendelet sérelme nélkül, a tagállamok meghatározhatják a felelősség feltételeit és határozhatnak arról, hogy mely esetekben marad a gyártónál a felelősség a teljes kezelési folyamatért, és mikor osztható meg a gyártó és a birtokos felelőssége a kezelési folyamatban részt vevő szereplők között, vagy hárul át egyikükre a másikukra.

(3) A tagállamok a 8. cikkel összhangban határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás lebonyolításának felelősségét részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói is osztozhatnak e felelősségen.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak szavatolása érdekében, hogy a területükön működő olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést és -szállítást hivatásszerűen végzik, az összegyűjtött és elszállított hulladékot a 13. cikk rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett a megfelelő kezelő létesítményekbe továbbítsák.

16. cikk

Az önellátás és a közelség elve

(1) A tagállamok, amennyiben szükséges vagy tanácsos, a többi tagállammal együttműködésben meghozzák a szükséges intézkedéseket a hulladékártalmatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – hasznosító létesítmények integrált és megfelelő hálózatának létrehozása érdekében, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat.

Az 1013/2006/EK rendelettől eltérve, a tagállamok hálózatuk védelme érdekében korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapítást nyer, hogy e szállítmányok eredményeként belföldi hulladékot kellene ártalmatlanítani, vagy a hulladékot olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. A tagállamok az ilyen döntésükről tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok az 1013/2006/EK rendeletben foglaltak szerint környezetvédelmi okokból korlátozhatják a kimenő hulladékszállítmányokat is.

▼B

(2) A hálózatnak képessé kell tennie a Közösség egészét arra, hogy a hulladékártalmatlanítás, valamint az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítása területén önellátóvá váljon, a tagállamokat pedig képessé kell tennie e cél egyénileg történő elérésére, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és azt, hogy bizonyos típusú hulladékok számára különleges létesítmények létrehozása szükséges.

(3) A hálózat lehetővé teszi, hogy a hulladék az egyik legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben legyen ártalmatlanítható, illetve az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítható, a leginkább alkalmas módszerek és technológiák segítségével azért, hogy biztosítható legyen a környezet- és az egészségvédelem magas szintje.

(4) A közelség és az önellátás elvei nem jelentik azt, hogy minden egyes tagállamnak a tagállamon belül a végleges hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie.

*17. cikk***Veszélyes hulladék ellenőrzése**

A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék termelése, gyűjtése és szállítása, valamint tárolása és kezelése az emberi egészség és környezet védelmének megfelelő körülmények között történjék, a 13. cikk rendelkezéseinek értelmében, ideértve a keletkezéstől a végső elhelyezésig történő követhetőséget és a veszélyes hulladék ellenőrzésével kapcsolatban a 35., illetve 36. cikk követelményeinek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket.

*18. cikk***A veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékok ne keveredjenek sem más kategóriájú veszélyes hulladékokkal, sem pedig más hulladékokkal vagy anyagokkal. A keverés magában foglalja a veszélyes anyagok hígítását is.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a keverést, feltéve, hogy

- a) a keverési műveletet olyan létesítmény vagy vállalkozás végzi, amely a 23. cikkel összhangban engedéllyel rendelkezik;
- b) megfelelnek a 13. cikk rendelkezéseinek, és nem növekedik a hulladékgazdálkodásnak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatása; és
- c) a keverési művelet összhangban van az elérhető legjobb technikákkal.

▼M4

(3) Amennyiben e cikk megsértésével egy veszélyes hulladék jogellenes keverésére került sor, a tagállamok a 36. cikk sérelme nélkül biztosítják a szétválasztás elvégzését, amennyiben az műszakilag megvalósítható és a 13. cikknek való megfeleléshez szükséges.

Amennyiben nincs szükség az e bekezdés első albekezdése szerinti szétválasztásra, a tagállamok biztosítják, hogy a vegyes hulladékot olyan létesítményben kezeljék, amely a 23. cikkel összhangban engedélyt kapott az ilyen keverék kezelésére.

▼ B*19. cikk***A veszélyes hulladékok címkézése**

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék a gyűjtés, a szállítás és az átmeneti tárolás során a hatályos nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyen csomagolva és címkézve.
- (2) Veszélyes hulladék tagállamon belüli átszállításakor a hulladékot azonosító nyomtatvány kíséri, amely elektronikus formában is lehet, és amely tartalmazza az 1013/2006/EK rendelet IB. mellékletében előírt, megfelelő adatokat.

▼ M4*20. cikk***A háztartásokban keletkező veszélyes hulladék**

- (1) A tagállamok 2025. január 1-jéig elkülönített gyűjtési rendszereket hoznak létre a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékfrakciók számára annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékot a 4. és 13. cikknek megfelelően kezeljék, és az ne szennyezze a többi települési hulladékáramot.
- (2) A 17., a 18., a 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladéokra.
- (3) A 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített frakcióira, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás gyűjtésre, ártalmatlanításra vagy hasznosításra át nem veszi azokat, amely rendelkezik engedéllyel, vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy a 26. cikkel összhangban.
- (4) A Bizottság 2020. január 5-ig iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy támogassa és segítse a tagállamokat a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékfrakciók elkülönített gyűjtésében.

▼ B*21. cikk***Hulladékolajok**

- (1) A veszélyeshulladék-gazdálkodással kapcsolatban a 18. és a 19. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

▼ M4

- a) a hulladékolajokat külön gyűjtik, kivéve, ha a bevált gyakorlatokra tekintettel az elkülönített gyűjtés műszakilag nem megvalósítható;
- b) a hulladékolajok kezelése során elsőbbséget biztosítanak a regenerálásnak vagy más olyan újrafeldolgozási műveleteknek, amelyek a 4. és 13. cikkel összhangban a regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoznak;
- c) a különböző tulajdonságokkal rendelkező hulladékolajokat nem keverik össze, és a hulladékolajok nem keverednek más hulladékokkal vagy anyagokkal, ha az ilyen keverés megakadályozza a regenerálásukat vagy más olyan újrafeldolgozási műveletet, amely regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoz.

▼B

(2) A hulladékolajok elkülönített gyűjtése és megfelelő kezelése érdekében a tagállamok saját helyzetüknek megfelelően további intézkedéseket, például műszaki követelményeket, gyártói felelősséget, gazdasági eszközöket alkalmazhatnak, vagy önkéntes megállapodásokat létesíthetnek.

(3) Ha a tagállami jogszabályok értelmében a hulladékolajokra regenerálási követelmények vonatkoznak, a tagállamok előírhatják, hogy az ilyen hulladékolajokat regenerálni kell, ha ez műszakilag megvalósítható, és ha az 1013/2006/EK rendelet 11. vagy 12. cikke alkalmazandó, korlátozhatják a hulladékolajok területükről történő országhatárokat átlépő szállítását hulladékégető vagy együttégető létesítményekbe, annak érdekében, hogy elsőbbséget adjanak a hulladékolajok regenerálásának.

▼M4

(4) A Bizottság 2022. december 31-ig megvizsgálja a hulladékolajokra vonatkozóan a tagállamok által a 37. cikk (4) bekezdésének megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a hulladékolajok kezelésére vonatkozó intézkedések – beleértve a hulladékolajok regenerálására vonatkozó mennyiségi célértékeket –, valamint a hulladékolajok regenerálását előmozdító további intézkedések elfogadásának megvalósíthatóságát. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

*22. cikk***Biohulladék**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2023. december 31-ig és a 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a biohulladékot vagy a keletkezése helyén különítik el és dolgozzák fel újra, vagy külön gyűjtik össze, és nem keverik össze más típusú hulladékkal.

A tagállamok engedélyezhetik, hogy az olyan biológiai lebomlás és komposztálhatóság szempontjából hasonló tulajdonságokkal rendelkező hulladékot, amely megfelel a komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolásra vonatkozó európai szabványoknak vagy bármely azokkal egyenértékű nemzeti szabványnak, a biohulladékkal együtt gyűjtsék össze.

(2) A tagállamok a 4. és a 13. cikkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak érdekében:

- a) a biohulladékok oly módon történő újrafeldolgozásának – beleértve a komposztálást és az erjesztést is – ösztönzése, amely megfelel a magas szintű környezetvédelemnek, és amelynek eredménye megfelel a vonatkozó, szigorú minőségi szabványoknak;
- b) a házi komposztálás ösztönzése; valamint
- c) a biohulladékból készített anyagok használatának előmozdítása.

(3) A Bizottság 2018. december 31-ig felkéri az európai szabványügyi szerveket, hogy a szerves újrafeldolgozási eljárásba kerülő biohulladéokra, a komposztra és a fermentált anyagokra vonatkozóan dolgozzanak ki a rendelkezésre álló bevált gyakorlatokon alapuló európai szabványokat.

IV. FEJEZET

ENGEDÉLYEK ÉS NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

23. cikk

Engedélyek kiadása

(1) A tagállamok előírják a hulladékkezelést végezni kívánó létesítmények vagy vállalkozások számára az illetékes hatóság által kibocsátandó engedély beszerzését.

Ezek az engedélyek legalább a következőket tartalmazzák:

- a) a kezelhető hulladék típusai és mennyiségei;
- b) minden engedélyezett művelettípushoz az érintett telepre érvényes műszaki és egyéb követelmények;
- c) a meghozandó biztonsági és elővigyázatossági intézkedések;
- d) minden művelettípus esetében a használandó módszer;
- e) szükség esetén figyelemmel kíséresi és ellenőrzési műveletek;
- f) szükség esetén a bezárásra és az utógondozásra vonatkozó rendelkezések.

(2) Az engedélyek meghatározott időszakra adhatók ki és megújíthatók.

(3) Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az alkalmazni kívánt kezelési módszer környezetvédelmi szempontból elfogadhatatlan, – különösen abban az esetben, ha a módszer nem áll összhangban a 13. cikkel – akkor meg kell tagadnia az engedély kibocsátását.

(4) Bármilyen energetikai hasznosítással járó hulladékégetésre vagy hulladék-együttégetésre vonatkozó engedély feltétele, hogy az energetikai hasznosításnak nagyfokú energiahatékonyság mellett kell megvalósulnia.

(5) Az e cikkben foglalt követelmények betartására is figyelemmel, bármely, a nemzeti vagy közösségi jogszabályok szerint megadott engedélyt lehetséges úgy kombinálni az (1) bekezdésben megkövetelt engedéllyel, hogy az egyetlen engedélyt képezzen, amennyiben az ilyen formátum révén elkerülhető az információ, illetve az üzemeltető vagy az illetékes hatóság munkájának felesleges ismétlése.

24. cikk

Az engedélyezési követelmények alóli mentességek

A tagállamok a 23. cikk (1) bekezdésében foglaltak alól mentességet adhatnak a létesítményeknek vagy a vállalkozásoknak az alábbi műveletek elvégzésére:

- a) a saját nem veszélyes hulladékuk termelés helyén való ártalmatlanítása; vagy
- b) a hulladék hasznosítása.

25. cikk

A mentességek feltételei

(1) Ha egy tagállam a 24. cikk rendelkezései értelmében mentességet kíván engedélyezni, meg kell határoznia minden egyes tevékenység-típussal kapcsolatban a mentesség hatálya alá tartozó hulladék típusait és mennyiségeit meghatározó általános szabályokat és az alkalmazandó kezelési módszert.

▼B

E szabályokat annak biztosítása érdekében kell kidolgozni, hogy a hulladékkezelés a 13. cikkel összhangban valósuljon meg. A 24. cikk a) pontjában említett ártalmatlanítási műveletek esetében e szabályoknak figyelembe kell venniük a legjobb rendelkezésre álló technikákat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott általános szabályokon kívül a tagállamok meghatározzák a veszélyes hulladéokra vonatkozó mentességel kapcsolatos speciális feltételeket, beleértve a tevékenység típusát, valamint a hasznosítás különböző formáinak végzéséhez kapcsolódó bármilyen más szükséges követelményt és adott esetben a hulladék veszélyes összetevőinek koncentrációjára vonatkozó határértékeket valamint a kibocsátási határértékeket.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és (2) bekezdés értelmében meghatározott általános szabályokról.

*26. cikk***Nyilvántartásba vétel**

Amennyiben a következők nem tartoznak az engedélyezési kötelezettség hatálya alá, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvántartást vezessen az alábbiakról:

- a) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést vagy -szállítást hivatásszerűen végzik;
- b) kereskedők vagy közvetítők; és
- c) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyekre a 24. cikk értelmében vonatkoznak az engedélyezési követelmény alóli mentességek.

Az adminisztrációs teher minimálisra csökkentése érdekében, lehetőség szerint az illetékes hatóságok kezelésében lévő nyilvántartásokat kell felhasználni az e nyilvántartásba vételi folyamathoz szükséges vonatkozó információk beszerzéséhez.

*27. cikk***Minimumszabványok****▼M4**

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek a 23. cikk értelmében engedélyezési kötelezettséget maga után vonó hulladékkezelési tevékenységeket, köztük a hulladékok válogatását és újrafeldolgozását szabályozó műszaki minimumszabványok megállapításával történő kiegészítése céljából, abban az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából.

▼B

(2) Az ilyen minimumszabványok csak azon hulladékkezelési tevékenységeket szabályozzák, amelyeket a 96/61/EK irányelv nem szabályoz vagy azok nem megfelelőek az irányelv általi szabályozás szempontjából.

(3) Az említett minimumszabványoknak:

- a) a hulladékkezelési tevékenység főbb környezetvédelmi hatásaira kell irányulniuk;
- b) biztosítaniuk kell, hogy a hulladékkezelés a 13. cikkel összhangban történjen;
- c) figyelembe kell venniük az elérhető legjobb technikákat; és
- d) adott esetben a kezelés és az eljárás minőségi követelményeire vonatkozó elemeket kell tartalmazniuk.

▼M4

(4) A Bizottság felhatalmazás kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az irányelvnek a 26. cikk a) és b) pontja értelmében nyilvántartásba vételi kötelezettséget maga után vonó tevékenységeket szabályozó minimumszabványok megállapításával történő kiegészítése céljából abban az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac zavarainak elkerülése szempontjából.

▼B

V. FEJEZET

TERVEK ÉS PROGRAMOK

28. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságai az 1., 4., 13. és 16. cikknek megfelelően egy vagy több hulladékgazdálkodási tervet készítsenek.

Az említett tervnek önmagában vagy több tervnek együttesen az érintett tagállam földrajzi értelemben vett teljes területét le kell fedniük.

(2) A hulladékgazdálkodási tervek keretében elemzést kell készíteni az érintett földrajzi egység aktuális hulladékgazdálkodási helyzetéről, valamint meg kell határozni a környezetbarát újrahasználatra való előkészítést, az újrafeldolgozást, a hasznosítást és a hulladék ártalmatlanításának javítása érdekében meghozandó intézkedéseket, és értékelést kell készíteni arról, hogy a terv miként fogja támogatni ezen irányelv célkitűzéseinek és rendelkezéseinek megvalósítását.

(3) A hulladékgazdálkodási tervek – adott esetben, valamint a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – legalább az alábbiakat tartalmazzák:

a) a területen keletkezett hulladék típusa, mennyisége és forrása, az ország területéről vagy oda várhatóan szállításra kerülő hulladék és a jövőbeni hulladékáramok alakulásának értékelése;

▼M4

b) a már létező főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, ideértve a hulladékolajokra, a veszélyes hulladékokra, a kritikus fontosságú nyersanyagokat jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékokra vagy a különös uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó hulladékáramokra vonatkozó különleges intézkedéseket is;

c) a meglévő hulladékkezelési létesítmények bezárásával, valamint a 16. cikkel összhangban a kiegészítő hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos igény felmérése.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett szükségletek – beleértve a helyi hatóságokéit is – kielégítéséhez szükséges beruházások és egyéb pénzügyi eszközök értékelése megtörténjen. Ezt az értékelést bele kell foglalni az érintett tagállam teljes területére kiterjedő hulladékgazdálkodási tervekbe vagy egyéb stratégiai dokumentumokba is;

ca) információ az 1999/31/EK irányelv 5. cikkének (3a) bekezdésében meghatározott célok elérését szolgáló intézkedésekről vagy az érintett tagállam teljes területére kiterjedő egyéb stratégiai dokumentumokról;

▼ M4

- cb) a meglévő hulladékgyűjtési rendszerek értékelése, beleértve az elkülönített gyűjtés anyagi és területi lefedettségét és a működésének javítását célzó intézkedéseket, a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltéréseket, valamint az új gyűjtési rendszerek szükségességét;

▼ B

- d) a telepek és kapacitások helykijelöléséhez szükséges elhelyezkedési kritériumok formájában elegendő információ a jövőbeli ártalmatlanító vagy főbb hasznosító létesítményekről;
- e) általános hulladékgazdálkodási politikák, beleértve a tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat és módszereket vagy a különleges gazdálkodási problémákat jelentő hulladéokra vonatkozó politikákat;

▼ M4

- f) a hulladékelhagyás minden formájának megszüntetésére és megelőzésére és valamennyi típusú hulladék összeszedésére irányuló intézkedések;
- g) megfelelő minőségi vagy mennyiségi mutatók és célértékek többek között a képződött hulladék mennyisége és azok kezelése, továbbá az ártalmatlanításra vagy energetikai hasznosításra kerülő települési hulladék mennyisége tekintetében.

▼ B

- (4) A hulladékgazdálkodási terv – a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – az alábbiakat tartalmazhatja:
- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szervezési vonatkozások, beleértve a hulladékgazdálkodást végző köz- és magánszférabeli szereplők közötti feladatmegosztás leírását;
 - b) a különböző, hulladékkal kapcsolatos problémák megoldásában a gazdasági és egyéb eszközök alkalmazása hasznosságának és megfelelőségének értékelése, tekintetbe véve, hogy fenn kell tartani a belső piac zökkenőmentes működését;
 - c) figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás;
 - d) a történelmileg szennyezett hulladékártalmatlanító területek és az ezek rehabilitációjára vonatkozó intézkedések.

▼ M4

- (5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodás tervezésével kapcsolatban meghatározott követelményeknek, az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében meghatározott követelményeknek, valamint az elhagyott hulladék megelőzése érdekében a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 13. cikkében és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 11. cikkében foglalt követelményeknek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

▼B*29. cikk***Hulladékmegelőzési programok****▼M4**

(1) A tagállamok az 1. és 4. cikkel összhangban legalább a hulladék-képződés megelőzésére szolgáló, a 9. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedéseket tartalmazó hulladékmegelőzési programot állítanak össze.

Ezeket a programokat vagy be kell építeni a 28. cikk által megkövetelt hulladékgazdálkodási tervekbe vagy más környezetvédelmi politikai programokba, vagy adott esetben azoknak külön programokként kell működniük. Amennyiben egy ilyen programot beépítenek a hulladékgazdálkodási tervbe vagy az említett más programokba, akkor egyértelműen meg kell határozni a hulladékmegelőző célkitűzéseket és intézkedéseket.

(2) E programok kialakítása során a tagállamok adott esetben ismertetik a IVa. mellékletben felsorolt eszközöknek és intézkedéseknek a hulladékmegelőzéshez való hozzájárulását, és értékelik a IV. melléklet szerinti intézkedések példáinak vagy az egyéb megfelelő intézkedéseknek a hasznosságát. A programoknak a meglévő hulladékmegelőzési intézkedéseket és azok hulladékmegelőzéshez való hozzájárulását is ismertetniük kell.

▼B

Az ilyen célkitűzések és intézkedések célja a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetése.

▼M4

(2a) A tagállamok az e cikkben meghatározott élelmiszerhulladék-megelőzési programjaik keretében konkrét élelmiszerhulladék-megelőzési programokat fogadnak el.

▼B

(5) A Bizottság rendszert hoz létre a hulladékkeletkezés megelőzésére vonatkozó bevált gyakorlatokkal kapcsolatos információk cseréjére és iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy a tagállamoknak a programok előkészítésében segítséget nyújtson.

*30. cikk***A tervek és a programok értékelése és felülvizsgálata**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hulladékgazdálkodási terveket és a hulladékmegelőzési programokat legalább hatévente értékeljék és adott esetben módosítsák a 9. és a 11. cikk értelmében.

▼M4

(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség két évente jelentést tesz közzé, amely tartalmazza a hulladékmegelőzési programok teljesítésével és végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás értékelését, ideértve a hulladékképződés megelőzése terén az egyes tagállamokban és az Unió egészében elért eredményeket, valamint a hulladékképződés gazdasági növekedéstől való függetlenítését és a körforgásos gazdaság felé tartó átmenetet is.

▼B*31. cikk***A nyilvánosság részvétele**

A tagállamok biztosítják, hogy a 2003/35/EK irányelvvel – vagy ha releváns, akkor a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ – összhangban az érdekelt feleknek és hatóságoknak, valamint a közvéleménynek lehetősége legyen a hulladékgazdálkodási tervek és a hulladékmegelőzési programok kidolgozásában részt venni, illetve a már elkészült programokhoz hozzáférni. A tagállamok a terveket és a programokat egy nyilvánosan hozzáférhető weboldalon közzéteszik.

*32. cikk***Együttműködés**

A 28. és 29. cikknek megfelelő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok kidolgozása során a tagállamok adott esetben együttműködnek más érintett tagállamokkal és a Bizottsággal.

*33. cikk***A Bizottságnak benyújtandó információk**

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 28. és 29. cikkben említett, már elfogadott hulladékgazdálkodási tervekről és hulladékmegelőzési programokról és a tervek és a programok valamennyi lényegi módosításáról.

▼M4

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján meghatározza a hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok elfogadásával és lényegi módosításaival kapcsolatos tájékoztatás megküldésekor követendő formátumot. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

VI. FEJEZET

ELLENŐRZÉSEK ÉS NYILVÁNTARTÁSOK*34. cikk***Ellenőrzések**

(1) A hulladékkezelési műveleteket végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a hulladékgyűjtést vagy hulladékszállítást hivatászerűen végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a közvetítőket és a kereskedőket, a veszélyes hulladékot termelő létesítményeket vagy vállalkozásokat az illetékes hatóságok megfelelő időszakos ellenőrzésnek vetik alá.

(2) A gyűjtési és a szállítási műveletekre vonatkozó ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a begyűjtött és elszállított hulladék eredetére, tulajdonságaira, mennyiségére és rendeltetési helyére.

⁽¹⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

▼B

(3) A tagállamok figyelembe vehetik a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) alapján történt nyilvántartásba vételt, különösen az ellenőrzések gyakorisága és intenzitása tekintetében.

35. cikk

Nyilvántartás vezetése**▼M4**

(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítményeknek és vállalkozásoknak, a veszélyes hulladékok előállítóinak és a veszélyes hulladékot foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőiként és közvetítőiként eljáró létesítményeknek és vállalkozásoknak időrendben vezetett nyilvántartással kell rendelkezniük az következőkről:

- a) a hulladék mennyisége, tulajdonságai, eredete, valamint az újrahasználatra való előkészítésből, az újrafeldolgozásból vagy egyéb hasznosítási műveletekből származó termékek és anyagok mennyisége; és
- b) ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és tervezett kezelési módszeréről.

A létesítményeknek és vállalkozásoknak az e cikk (4) bekezdése alapján létrehozott elektronikus nyilvántartás vagy nyilvántartások segítségével az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.

▼B

(2) A veszélyes hulladékok esetében a nyilvántartást legalább három évig meg kell őrizni, kivéve a veszélyes hulladékot szállító létesítményeket vagy vállalkozásokat, amelyek esetében a nyilvántartást legalább 12 hónapig kell megőrizni.

Az illetékes hatóságoknak vagy a hulladék előző birtokosának kérésére a kezelési műveletek elvégzését igazoló okiratokat be kell mutatni.

(3) A tagállamok előírhatják a nem veszélyes hulladék termelői számára az (1) és a (2) bekezdéseknek való megfelelést.

▼M4

(4) A tagállamok teljes földrajzi területükre vonatkozóan elektronikus nyilvántartást vagy koordináltan vezetett elektronikus nyilvántartásokat hoznak létre az (1) bekezdésben említett veszélyes hulladékokról. A tagállamok egyéb hulladékáramokról is létrehozhatnak ilyen nyilvántartást, különösen azokról, amelyekre uniós jogalkotási aktusok célértékeket határoznak meg. A tagállamoknak fel kell használniuk a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ alapján létrehozott Európai szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás céljára az iparban működő gazdasági szereplők által szolgáltatott adatokat.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a nyilvántartások vezetésének minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

▼B*36. cikk***Végrehajtás és szankciók****▼M4**

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását, illegális lerakását vagy az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodást, ideértve a szemetelést is.

▼B

(2) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó rendelkezéseket, és minden intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**▼M4***37. cikk***Adatszolgáltatás**

(1) A tagállamok a 11. cikk (2) bekezdése a)–e) pontjának és a 11. cikk (3) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamoknak az adatokat elektronikus úton kell benyújtaniuk az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által az e cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak az e cikk (7) bekezdésével összhangban az jelentéstételi formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

(2) A tagállamoknak a 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése keretében a feltöltés és egyéb anyagában történő hasznosítás útján hasznosított hulladékmennyiségről az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni. A tagállamoknak feltöltés útján hasznosított hulladékként kell beszámolni a feltöltés céljára felhasználni tervezett anyaggá átalakított hulladékról is.

A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és a 11. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése céljából a tagállamoknak az újrahasználatra előkészített hulladék mennyiségéről az újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni.

(3) A tagállamok a 9. cikk (4) bekezdésének és a 9. cikk (5) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden évben adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamok az adatokat az adatgyűjtés hároméves időszakának végét követő 18 hónapon belül elektronikus úton nyújtják be. Az adatszolgáltatást a Bizottság által e cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak e cikk (7) bekezdésével összhangban a jelentéstételi formátumot meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

▼ **M4**

(4) A tagállamok a forgalomba hozott ásványi vagy szintetikus kenőolajok vagy ipari olajok tekintetében és az elkülönítetten gyűjtött és kezelt hulladékolajokról minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatszolgáltatási év végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (7) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak a (7) bekezdéssel összhangban a jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

(5) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést és egy, a 11a. cikk (3) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell mellékelni, többek között adott esetben részletes információt az átlagos veszteségrátáról. Az információszolgáltatást a Bizottság által e cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott jelentéstételi formátumban kell teljesíteni.

(6) A Bizottság megvizsgálja az e cikkel összhangban szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek értékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint ezen adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd azt követően négyévente kell elkészíteni.

(7) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1), (3), (4) és (5) bekezdésében említett adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. A 11. cikk (2) bekezdése a) és b) pontjának végrehajtásáról szóló adatszolgáltatás céljára a tagállamok a 2012. április 18-i, a hulladékokról szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó tagállami jelentéstétel kérdőívének megállapításáról szóló bizottsági végrehajtási határozatban meghatározott formátumot használják. Az élelmiszer-hulladéokra vonatkozó adatszolgáltatás céljából a jelentéstételi formátum kidolgozása során figyelembe kell venni a 9. cikk (8) bekezdése alapján kidolgozott módszertant. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 39. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*38. cikk***A bevált gyakorlatok és az információk cseréje, a műszaki fejlődés értelmezése és a hozzá való igazodás**

(1) A Bizottság megszervezi a rendszeres információcserét és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok, többek között adott esetben a regionális és helyi hatóságok között ezen irányelv követelményeinek gyakorlati végrehajtását és érvényesítését illetően, beleértve a következőket:

- a) a 11a. cikkben meghatározott kiszámítási szabályok alkalmazása, valamint a települési hulladékáramoknak a válogatástól az újrafeldolgozásig történő nyomon követésére szolgáló intézkedések és rendszerek kidolgozása;
- b) megfelelő irányítás, végrehajtás, határon átnyúló együttműködés;
- c) innováció a hulladékkezelés terén;

▼ **M4**

- d) az 5. cikk (3) bekezdésében és a 6. cikk (3) és (4) bekezdésében említett, a melléktermékekre és a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó nemzeti kritériumok, amelyeket a Bizottság által létrehozandó, uniós szintű elektronikus nyilvántartás támogat;
- e) a 4. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósításának előmozdítása érdekében az említett cikk (3) bekezdésével összhangban használt gazdasági eszközök és egyéb intézkedések;
- f) a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített intézkedések;
- g) megelőzés és olyan rendszerek kialakítása, amelyek előmozdítják az újrahasználatral kapcsolatos tevékenységeket és a termékek élettartamának kiterjesztését;
- h) az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése;
- i) a 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában meghatározott célértékek elérését szolgáló intézkedések és ösztönzők.

A Bizottság közzéteszi az információcsere és a bevált gyakorlatok megosztásának eredményeit.

(2) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki az ezen irányelvben meghatározott követelmények értelmezésére, beleértve a hulladék, a megelőzés, az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, a hasznosítás, az újrafeldolgozás, az ártalmatlanítás fogalom meghatározását, valamint a 11a. cikkben meghatározott számítási szabályok alkalmazását.

A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki a települési hulladék és a feltöltés fogalom meghatározására vonatkozóan.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a II. melléklet R1. pontjában említett hulladékégető létesítményekre vonatkozóan meghatározott képlet alkalmazásának megállapításával módosítsa ezen irányelvet. Ennek kapcsán figyelembe vehető az a hatás, ahogy a helyi éghajlat, például a rendkívül hideg időjárás és a fűtés iránti igény befolyásolja a villamos energia, fűtés, hűtés vagy technológiai gőz formájában műszakilag felhasználható vagy előállítható energia mennyiségét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének harmadik bekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy hozzáigazítsa a IV. és V. mellékletet a tudományos és a műszaki fejlődéshez.

38a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságot a 7. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (8) bekezdésében, a 11a. cikk (10) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (2) bekezdésében és a 38. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időszakra szól 2018. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

▼M4

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (8) bekezdésében, a 11a. cikk (10) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, 27. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (2) bekezdésében, és a 38. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk (1) bekezdése, a 9. cikk (8) bekezdése, a 11a. cikk (10) bekezdése, a 27. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (4) bekezdése, a 38. cikk (2) bekezdése és a 38. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

*39. cikk***Bizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

▼B*40. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 12-ig megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

▼B

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*41. cikk***Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések**

A 75/439/EGK, a 91/689/EGK irányelv, és a 2006/12/EK irányelv 2010. december 12-től hatályát veszti.

Ugyanakkor 2008. december 12-től a következőket kell alkalmazni:

a) a 75/439/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(4) A hulladékolaj poliklórozott-bifenil és poliklórozott-terfenil (PCB/PCT) tartalmának megállapítására szolgáló mérési referencia-módszert a Bizottság határozza meg. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.”;

b) A 91/689/EGK irányelv a következőképpen módosul:

i. Az 1. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ezen irányelv alkalmazásában »veszélyes hulladék«:

- a Bizottság 2000/532/EK határozata (*) által ezen irányelv I. és II. melléklete alapján felállított listán veszélyes hulladékként osztályozott hulladékok. Ennek a hulladéknak rendelkeznie kell a III. mellékletben felsorolt egy vagy több tulajdonsággal. A jegyzékben figyelembe veszik a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a koncentráció határértékeit. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (**) (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- bármely más hulladék, amely valamely tagállam megítélése szerint rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikével. Az ilyen esetekről a Bizottságot értesítik, és azokat a jegyzék kiigazítására tekintettel megvizsgálják. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

(**) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.”

▼B

ii. A 9. cikk szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Ezen irányelv mellékleteinek a tudományos és technikai fejlődéshez történő igazítása, illetve az 1. cikk (4) bekezdésében említett hulladék jegyzék felülvizsgálata szempontjából szükséges, ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

c) Az 2006/12/EK irányelv a következőképpen módosul:

i. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazására az e rendelet I. mellékletében felsorolt kategóriákba tartozó hulladékok jegyzékét tartalmazó 2000/532/EK bizottsági határozat (*) vonatkozik. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 226., 2000.9.6., 3. o.”

ii. A 17. cikk szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

iii. A 18. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.”.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és az V. mellékletben található megfelelési táblázatnak megfelelően kell azokat értelmezni.

42. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

43. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

ÁRTALMATLANÍTÁSI MŰVELETEK

- D 1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (pl. hulladéklerakó stb.)
- D 2 Talajban történő kezelés (pl. folyadékok vagy iszapok talajban történő biológiai lebontása stb.)
- D 3 Mély-injektálás (pl. szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása stb.)
- D 4 Felszíni feltöltés (pl. folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó vagy ülepítő tavakban stb.)
- D 5 Lerakás műszaki védelemmel (pl. elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban stb.)
- D 6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket / óceánokat
- D 7 Bevezetés tengerekbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is
- D 8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek
- D 9 E mellékletben máshol nem meghatározott fizikai-kémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek (pl. elpárologtatás, szárítás, kiegészítés stb.)
- D 10 Hulladékégetés szárazföldön
- D 11 Hulladékégetés tengeren (*)
- D 12 Tartós tárolás (pl. tartályokban történő elhelyezés bányákban stb.)
- D 13 Keverés vagy elegyítés a D 1 – D 12 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében (**)
- D 14 Átsomagolás a D 1 – D 13 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében
- D 15 Tárolás a D 1 – D 14 műveletek valamelyikének elvégzéséig (a képződés helyén a gyűjtésig történő átmeneti tárolás kivételével) (***)

(*) Ezt a műveletet európai uniós jogszabályok és nemzetközi megállapodások tiltják.

(**) Megfelelő D-kód hiányában ez magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás vagy az elkülönítés, amit a D 1 – D 12 műveleteket megelőzően végeznek el.

(***) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

▼B

II. MELLÉKLET

HASZNOSÍTÁSI MŰVELETEK

- R 1 Elsősorban fűtőanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása (*)
- R 2 Oldószerek visszanyerése/regenerálása
- ▼M4**
- R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási folyamatokat is) (**)
- R 4 Fémek és fémvegyületek újrafeldolgozása/visszanyerése (***)
- R 5 Egyéb szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (****)
- ▼B**
- R 6 Savak és lúgok regenerálása

(*) Ebbe csak akkor tartoznak bele a települési szilárdhulladékot feldolgozó égetőművek, ha energiahatékonyságuk megegyezik vagy meghaladja:

— a 0,60-ot a működő és az alkalmazandó közösségi jogszabályokkal összhangban 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,

— a 0,65-öt a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében, a következő képlet használatával:

$$\text{Energiahatékonyság} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év)

E_f : a rendszer éves energia inputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év)

E_w : a kezelt hulladék energiataralma éves szinten a hulladék nettófűtőértékével számítva (GJ/év)

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év)

0,97 a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiaveszteség-faktor.

A képlet a hulladékégetés esetében elérhető legjobb technikákról szóló referenciadokumentumban található információkon alapul.

► **M2** Az energiahatékonysági képlet eredményét meg kell szorozni egy éghajlati korrekciós tényezővel (climate correction factor, CCF) az alábbi módon:

1. A CCF a működő és az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban 2015. szeptember 1. előtt engedélyezett létesítmények esetében:

$$\text{CCF} = 1, \text{ amennyiben HDD} \geq 3\,350$$

$$\text{CCF} = 1,25, \text{ amennyiben HDD} \leq 2\,150$$

$$\text{CCF} = - (0,25/1\,200) \times \text{HDD} + 1,698, \text{ amennyiben } 2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$$

2. A CCF a 2015. szeptember 1-jét követően engedélyezett létesítmények esetében, és 2029. december 31-ét követően az 1. pontban említett létesítmények esetében:

$$\text{CCF} = 1, \text{ amennyiben HDD} \geq 3\,350$$

$$\text{CCF} = 1,12, \text{ amennyiben HDD} \leq 2\,150$$

$$\text{CCF} = - (0,12/1\,200) \times \text{HDD} + 1,335, \text{ amennyiben } 2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$$

(Az ebből adódó CCF-értéket három tizedesjegyre kell kerekíteni.)

► **C1** A HDD értéke (fűtési foknap) a hulladékégető létesítmény helye szerinti átlagos éves HDD értékének a CCF kiszámítását megelőző 20 egymást követő év alapján számított átlaga. A HDD értékének kiszámítására az Eurostat által meghatározott alábbi módszert kell alkalmazni: A HDD egyenlő $(18\text{ °C} - T_m) \times d$ -vel, amennyiben a T_m legfeljebb 15 °C (fűtési küszöb), és 0 akkor, amikor a T_m magasabb 15 °C -nál; ahol a T_m a kültéri hőmérséklet középértéke $(T_{\min} + T_{\max})/2$ egy d napig tartó időszakban. A számításokat naponta el kell végezni ($d = 1$), és azokat éves szinten összegezni kell. ◀ ◀

(**) Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, az összetevőket vegyi anyagként felhasználó gázosítást és pirolízist, valamint a szerves anyagok feltöltés formájában történő visszanyerését.

(***) Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést.

(****) Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, a szerves építőanyagok újrafeldolgozását, a szerves anyagok feltöltés formájában történő visszanyerését, valamint a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást.

▼B

- R 7 Szennyvezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése
- R 8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése
- R 9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata
- R 10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös
- R 11 Az R 1–R 10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása
- R 12 Átalakítás az R 1–R 11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (*)
- R 13 Tárolás a R 1–R 12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén történő átmeneti tárolás és gyűjtés kivételével)**)

(*) Megfelelő R-kód hiányában ez magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a bontás, a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás, az átcsoomagolás, az elkülönítés, az elegyítés, vagy a keverés, amit az R 1–R 11 műveleteket megelőzően végeznek el.

(**) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

▼ **M1***III. MELLÉKLET***A HULLADÉK VESZÉLYESSÉGÉT EREDMÉNYEZŐ TULAJDONSÁGOK**

HP 1 „Robbanásveszélyes”: olyan hulladék, amely képes kémiai reakció révén gázt fejleszteni olyan hőmérsékleten és nyomáson, továbbá olyan sebességgel, hogy környezetében ezzel kárt okoz. Beleértendő a pirotechnikai hulladék, a robbanásveszélyes szervesperoxid-hulladék és a robbanásveszélyes önreaktív hulladék.

Amennyiben a hulladék egy vagy több olyan anyagot tartalmaz, amelyet az 1. táblázatban található veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, a hulladékot vizsgálati módszerekkel kell értékelni – amennyiben ez megfelelő és arányos – a HP 1 kategória tekintetében. Ha valamely anyag, keverék vagy árucikk jelenléte arra utal, hogy a hulladék robbanásveszélyes, azt a HP 1 kategóriának megfelelő veszélyességűnek kell minősíteni.

1. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai, valamint a figyelmeztető mondatok kódjai a hulladékoknak a HP 1 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1,2	H 202
Expl. 1,3	H 203
Expl. 1,4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 „Oxidáló”: olyan hulladék, amely – általában azzal, hogy oxigént biztosít – más anyag égését okozza vagy elősegíti.

Amennyiben a hulladék egy vagy több olyan anyagot tartalmaz, amelyet az 2. táblázatban található veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, a hulladékot vizsgálati módszerekkel kell értékelni – amennyiben ez megfelelő és arányos – a HP 2 kategória tekintetében. Ha valamely anyag jelenléte arra utal, hogy a hulladék oxidáló hatású, azt a HP 2 kategóriának megfelelő veszélyességűnek kell minősíteni.

2. táblázat: A HP 2 veszélyességi kategóriába besorolandó hulladékokra vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai, valamint a figyelmeztető mondatok kódjai:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	

▼ **M1**

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 „Tűzveszélyes”:

- tűzveszélyes folyékony hulladék olyan folyékony hulladék, amelynek lobbanáspontja 60 °C alatt van, vagy olyan gázolaj, dízel és könnyű fűtőolaj hulladéka, amelynek lobbanáspontja > 55 °C és ≤ 75 °C;
- tűzveszélyes öngyulladó folyékony és szilárd hulladék olyan szilárd vagy folyékony hulladék – akár kis mennyiségben is –, amely a levegővel való érintkezést követő öt percen belül meggyullad;
- tűzveszélyes szilárd hulladék olyan szilárd hulladék, amely könnyen éghető, vagy sűrűdés révén tüzet okozhat, vagy elősegíti azt;
- tűzveszélyes gáz-halmazállapotú hulladék olyan gáz-halmazállapotú hulladék, amely levegőn 20 °C-on és 101,3 kPa szokásos nyomáson tűzveszélyes;
- vízzel reakcióba lépő hulladék olyan hulladék, amely vízzel érintkezve veszélyes mennyiségben bocsát ki tűzveszélyes gázokat;
- egyéb tűzveszélyes hulladék tűzveszélyes aeroszolok, tűzveszélyes önmelegedő hulladék, tűzveszélyes szerves peroxidok és tűzveszélyes önreaktív hulladék.

Amennyiben a hulladék egy vagy több olyan anyagot tartalmaz, amelyet a 3. táblázatban található alábbi veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, a hulladékot vizsgálati módszerekkel kell értékelni, amennyiben ez megfelelő és arányos. Ha valamely anyag jelenléte arra utal, hogy a hulladék tűzveszélyes, azt a HP 3 kategóriának megfelelő veszélyességűnek kell minősíteni.

3. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai, valamint a figyelmeztető mondatok kódjai a hulladékoknak a HP 3 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼ **M1**

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat. 1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP 4 „Irritáló – bőrirritáció és szemkárosodás”: olyan hulladék, amely a bőrrel vagy szemmel érintkezve bőrirritációt vagy szemkárosodást okozhat.

Amennyiben a hulladék egy vagy több olyan anyagot tartalmaz a küszöbérték feletti koncentrációban, amelyet az alábbi veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, a hulladékot a HP 4 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

A Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) and Eye irrit. 2 (H319) kategóriák szempontjából történő értékelés esetében a figyelembe vett küszöbérték 1 %.

Amennyiben a Skin corr. 1A (H314) kategóriába besorolt összes anyag koncentrációjának összege eléri vagy túllépi az 1 %-ot, a hulladékot a HP 4 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

Ha a H318 kategóriába besorolt összes anyag koncentrációjának összege eléri vagy túllépi a 10 %-ot, a hulladékot a HP 4 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

Ha a H315 vagy H319 kategóriába besorolt összes anyag koncentrációjának összege eléri vagy túllépi a 20 %-ot, a hulladékot a HP 4 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

Megjegyzendő, hogy a H314 (Skin corr. 1A, 1B vagy 1C) kategóriába sorolt anyagokat 5 %-os vagy azt meghaladó arányban tartalmazó hulladékokat a HP 8 veszélyességi kategóriába kell sorolni. A HP 4 besorolás nem alkalmazható, ha az anyag HP 8 besorolású.

HP 5 „Célszervi toxicitás (STOT)/aspiráció toxicitás”: olyan hulladék, amely egyszeri vagy ismétlődő expozíciót követően célszervi toxicitást okozhat, vagy amely aspiráció következtében akut toxikus hatást okoz.

▼ **M1**

Amennyiben a hulladék egy vagy több olyan anyagot tartalmaz, amelyet a 4. táblázatban található veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, és egy vagy több ilyen anyag eléri vagy túllépi a 4. táblázatban megadott koncentrációs határértéket, a hulladékot a HP 5 veszélyességi kategóriába kell sorolni. Amennyiben STOT besorolású anyagok vannak jelen a hulladékban, annak tartalmaznia kell egy olyan anyagot, amely eléri vagy túllépi a koncentrációs határértéket ahhoz, hogy a hulladékot a HP 5 veszélyességi kategóriába kelljen sorolni.

Amennyiben a hulladék egy vagy több, az Asp. Tox. 1 kategóriába besorolt anyagot tartalmaz, és ezen anyagok összes mennyisége eléri vagy túllépi a koncentrációs határértéket, a hulladékot csak akkor kell a HP 5 veszélyességi kategóriába sorolni, ha a teljes kinematikus viszkozitás (40 °C-on) nem haladja meg a 20,5 mm²/s-t⁽¹⁾.

4. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai és a figyelmeztető mondatok kódjai, valamint a megfelelő koncentrációs határértékek a hulladékoknak a HP 5 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Koncentrációs határértékek
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. tox. 1	H304	10 %

HP 6 „Akut toxicitás”: olyan hulladék, amely szájon át vagy bőrön át kapott dózis, illetve belélegzés folytán akut toxicitást okozhat.

Amennyiben a hulladékban található összes olyan anyag koncentrációjának összege, amelyet az 5. táblázatban található veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, eléri vagy túllépi az említett táblázatban szereplő határértéket, a hulladékot a HP 6 veszélyességi kategóriába kell sorolni. Amennyiben a hulladékban egynél több akut toxikus kategóriába sorolt anyag található, a koncentrációk összegzése csak az ugyanazon veszélyességi kategóriába tartozó anyagok esetén szükséges.

Az értékelés szempontjából az alábbi küszöbértékeket kell figyelembe venni:

— az Acute tox. 1, 2 vagy 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331) kategória esetében: 0,1 %,

— az Acute tox. 4 (H302, H312, H332) kategória esetében: 1 %.

5. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai és a figyelmeztető mondatok kódjai, valamint a megfelelő koncentrációs határértékek a hulladékoknak a HP 6 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

⁽¹⁾ A kinematikus viszkozitást csak folyadékok esetében kell meghatározni.

▼ **M1**

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Koncentrációs határértékek
Acute Tox. 1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox. 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox. 1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox. 2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox. 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox. 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox. 2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 „Rákkeltő (karcinogén)”: olyan hulladék, amely rákot okoz vagy növeli annak incidenciáját.

Amennyiben a hulladék olyan anyagot tartalmaz, amelyet az alábbi veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, és amelynek koncentrációja eléri vagy túllépi a 6. táblázatban szereplő alábbi koncentrációs határértékek egyikét, a hulladékot a HP 7 veszélyességi kategóriába kell sorolni. Amennyiben egynél több rákkeltő besorolású anyag van jelen a hulladékban, annak tartalmaznia kell egy olyan anyagot, amely eléri vagy túllépi a koncentrációs határértéket ahhoz, hogy a hulladékot a HP 7 veszélyességi kategóriába kelljen sorolni.

6. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai és a figyelmeztető mondatok kódjai, valamint a megfelelő koncentrációs határértékek a hulladékoknak a HP 7 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Koncentrációs határértékek
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 „Maró”: olyan hulladék, amely a bőrrel érintkezve bőrirritációt okozhat.

Amennyiben a hulladék egy vagy több, a Skin corr. 1A, 1B vagy 1C (H314) kategóriába besorolt anyagot tartalmaz, és ezek koncentrációjának összege eléri vagy túllépi az 5 %-ot, a hulladékot a HP 8 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

A Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) kategóriák szempontjából történő értékelés esetében figyelembe vett küszöbérték 1,0 %.

HP 9 „Fertőző”: olyan hulladék, amely életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazza, amelyek közismerten vagy megalapozott feltételezések szerint betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.

▼ **M1**

A HP 9 kategóriába történő sorolás a tagállamok referenciadokumentumaiban vagy jogszabályaiban meghatározott szabályok szerint történik.

HP 10 „Reprodukción (szaporodást) károsító”: olyan hulladék, amely a felnőtt hím- és nőnemű egyedek szexuális működésére és termékenységére gyakorol káros hatást, valamint az utódokban fejlődési toxicitást okoz.

Amennyiben a hulladék olyan anyagot tartalmaz, amelyet az alábbi veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, és amelynek koncentrációja eléri vagy túllépi a 7. táblázatban szereplő koncentrációs határértékek egyikét, a hulladékot a HP 10 veszélyességi kategóriába kell sorolni. Amennyiben egynél több, a reprodukciót (szaporodást) károsító besorolású anyagot van jelen a hulladékban, annak tartalmaznia kell egy olyan anyagot, amely eléri vagy túllépi a koncentrációs határértéket ahhoz, hogy a hulladékot a HP 10 veszélyességi kategóriába kelljen sorolni.

7. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai és a figyelmeztető mondatok kódjai, valamint a megfelelő koncentrációs határértékek a hulladékoknak a HP 10 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Koncentrációs határértékek
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 „Mutagén”: olyan hulladék, amely mutációt, vagyis a sejt genetikai anyagának végleges mennyiségi vagy szerkezeti változását okozhatja.

Amennyiben a hulladék olyan anyagot tartalmaz, amelyet az alábbi veszélyességi osztályok és kategóriák kódjainak és figyelmeztető mondatok kódjainak valamelyikével minősítenek, és amelynek koncentrációja eléri vagy túllépi a 8. táblázatban szereplő alábbi koncentrációs határértéket egyikét, a hulladékot a HP 11 veszélyességi kategóriába kell sorolni. Amennyiben egynél több mutagén besorolású anyag van jelen a hulladékban, annak tartalmaznia kell egy olyan anyagot, amely eléri vagy túllépi a koncentrációs határértéket ahhoz, hogy a hulladékot a HP 11 veszélyességi kategóriába kelljen sorolni.

8. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai és a figyelmeztető mondatok kódjai, valamint a megfelelő koncentrációs határértékek a hulladékoknak a HP 11 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Veszélyességi osztályok és kategóriák kódjai	Figyelmeztető mondatok kódjai	Koncentrációs határértékek
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 „Akut mérgező gázokat fejlesztő”: olyan hulladék, amely vízzel vagy savval érintkezve akut mérgező gázokat fejleszt (Acute tox. 1, 2 vagy 3).

Amennyiben a hulladék az EUH029, EUH031 és EUH032 kiegészítő veszélyességi kategóriák egyikébe tartozó anyagot tartalmaz, azt a vizsgálati módszerek és útmutatások szerint a HP 12 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

HP 13 „Érzékenységet okozó”: olyan hulladék, amely egy vagy több olyan anyagot tartalmaz, amelyek közismerten a bőr és a szaglószervek érzékenységét okozzák.

Amennyiben a hulladék allergén besorolású anyagot tartalmaz, amelyhez hozzárendelték a H317 vagy H334 figyelmeztető mondatok egyikének kódját, és valamely anyag koncentrációja eléri vagy túllépi a 10 %-os koncentrációs határértéket, a hulladékot a HP 13 veszélyességi kategóriába kell sorolni.

▼ **M3**

HP 14 „Környezetre veszélyes (ökotoxikus)”: olyan hulladék, amely azonnal vagy késleltetve veszélyt jelent vagy jelenthet egy vagy több környezeti elemre.

Az alábbi feltételek bármelyikének megfelelő hulladékot a HP 14 veszélyességi kategóriába kell sorolni:

— a hulladék „ózonkárosító” besorolású anyagot tartalmaz, amelyhez az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében a H420 figyelmeztető mondat van hozzárendelve, és ezen anyag koncentrációja eléri vagy túllépi a 0,1 %-os koncentrációs határértéket.

$[c(H420) \geq 0,1 \ %];$

— a hulladék egy vagy több „vízi, akut” besorolású anyagot tartalmaz, amelyhez az 1272/2008/EK rendelet értelmében a H400 figyelmeztető mondat van hozzárendelve, és ezen anyag koncentrációja eléri vagy túllépi a 25 %-os koncentrációs határértéket. Az ilyen anyagokra 0,1 %-os küszöbértéket kell figyelembe venni.

$[\Sigma c(H400) \geq 25 \ %];$

— a hulladék egy vagy több „vízi, krónikus 1”, „vízi, krónikus 2” vagy „vízi, krónikus 3” besorolású anyagot tartalmaz, amelyekhez az 1272/2008/EK rendelet értelmében a H410, H411, illetve H412 figyelmeztető mondat van hozzárendelve, és az összes „vízi, krónikus 1” (H410) besorolású anyag koncentrációjának összegét százzal szorozva, hozzáadva az összes „vízi, krónikus 2” (H411) besorolású anyag koncentrációjának tízzel szorzott összegét, valamint az összes „vízi, krónikus 3” (H412) besorolású anyag koncentrációjának összegét, az eredmény eléri vagy túllépi a 25 %-os koncentrációs határértéket. A H410 besorolású anyagokra 0,1 %-os küszöbértéket, a H411 vagy H412 besorolású anyagokra pedig 1 %-os küszöbértéket kell figyelembe venni.

$[100 \times \Sigma c(H410) + 10 \times \Sigma c(H411) + \Sigma c(H412) \geq 25 \ %];$

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

▼ M3

— a hulladék egy vagy több „vízi, krónikus 1”, „vízi, krónikus 2”, „vízi, krónikus 3” vagy „vízi, krónikus 4” besorolását tartalmaz, amelyekhez az 1272/2008/EK rendelet értelmében a H410, H411, H412, illetve H413 figyelmeztető mondat van hozzárendelve, és az összes „vízi, krónikus” besorolását tartalmazó anyag koncentrációjának összege eléri vagy túllépi a 25 %-os koncentrációs határértéket. A H410 besorolását tartalmazó anyagokra 0,1 %-os küszöbértéket, a H411, H412, illetve H413 besorolását tartalmazó anyagokra pedig 1 %-os küszöbértéket kell figyelembe venni.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \%].$$

ahol: Σ = az összeg és c = az anyagok koncentrációja.

▼ M1

HP 15 „Olyan hulladék, amely képes a fent felsorolt olyan veszélyességi tulajdonságot mutatni, amellyel az eredeti hulladék nem rendelkezik”.

Amennyiben a hulladékok egy vagy több, a 9. táblázatban szereplő figyelmeztető mondat vagy kiegészítő figyelmeztetés vonatkozik, a hulladékot HP 15 veszélyességi kategóriába kell sorolni, kivéve ha a hulladék olyan formában található, hogy az semmilyen körülmények között nem bocsát ki robbanásveszélyes vagy potenciálisan robbanásveszélyes tulajdonságú anyagokat.

9. táblázat: A hulladék-összetevőkre vonatkozó figyelmeztető mondatok és kiegészítő figyelmeztetések a hulladékoknak a HP 15 veszélyességi kategóriába való besorolásához:

Figyelmeztető mondatok/kiegészítő figyelmeztetések	
Tűz hatására a teljes tömeg felrobbanhat.	H205
Száraz állapotban robbanásveszélyes.	EUH001
Robbanásveszélyes peroxidokat képezhet.	EUH019
Zárt térben hő hatására robbanhat.	EUH044

A tagállamok ezenfelül a hulladékot más alkalmazható kritérium alapján is HP 15 veszélyességi kategóriába sorolhatják, mint például a csurgalékvíz értékelése alapján.

▼ M3

▼ C2

Vizsgálati módszerek

Az alkalmazandó módszerek megtalálhatók a 440/2008/EK bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ és a CEN egyéb, kapcsolódó feljegyzéseiben vagy más, nemzetközileg elismert vizsgálati módszerekben és útmutatásokban.

⁽¹⁾ ► **C2** A Bizottság 2008. május 30-ai 440/2008/EK rendelete a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet értelmében alkalmazandó vizsgálati módszerek megállapításáról (HL L 142., 2008.5.31., 1. o.) ◀

IV. MELLÉKLET

PÉLDÁK A 29. CIKKBEN EMLÍTETT HULLADÉKMEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEKRE

A hulladékkeletkezéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék keletkezését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékkeletkezés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékkeletkezés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az öko-tervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladékmegelőzési technikákkal kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.
6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladékmegelőzésre vonatkozó követelményeknek az ezen irányelv és a 96/61/EK irányelv értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.
7. Intézkedések a 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékkeletkezés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékmegelőzési vizsgálatok vagy tervek.
8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.
9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói/termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák saját hulladékmegelőzési terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék keletkezését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.
10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.
12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.
13. A megbízható ökocímkézés előmozdítása.

▼B

14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.
15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában környezetvédelmi és hulladékmegelőzési kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe a Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.
16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahasználatának és/vagy megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahasználati központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn lakott régiókban.

▼ **M4***IVa. MELLÉKLET***A 4. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT HULLADÉKHIERARCHIA ALKALMAZÁSÁT ÖSZTÖNZŐ GAZDASÁGI ESZKÖZÖK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK PÉLDÁI ⁽¹⁾**

1. a hulladék lerakására és elégetésére kivetett olyan díjak és korlátozások, amelyek a hulladék keletkezésének megelőzésére és újrafeldolgozására ösztönöznek, meghagyva a hulladéklerakást a legkevésbé kívánatos hulladékkezelési lehetőségeknek;
2. a kidobott hulladék mennyiségével arányos díjakon alapuló („pay-as-you-throw”) olyan rendszerek, amelyek a keletkező hulladék tényleges mennyiségét számolják fel a hulladéktermelőknél, és az újrafeldolgozható hulladék keletkezésének helyén történő elkülönítésre és a vegyes hulladék csökkentésére ösztönöznek;
3. pénzügyi ösztönzők a termékek, különösen az élelmiszerek adományozására;
4. a különféle hulladéktípusokra vonatkozó, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek, valamint eredményességük, költséghatékonyságuk és irányításuk javítására irányuló intézkedések;
5. betétdíjas rendszerek és egyéb, a használt termékek és anyagok hatékony gyűjtését ösztönző intézkedések;
6. a hulladékgazdálkodási infrastruktúrába történő, többek között az uniós alapokon keresztüli beruházások alapos megtervezése;
7. fenntartható közbeszerzés a hulladékgazdálkodás javításának és az újrafeldolgozott termékek vagy anyagok felhasználásának ösztönzése érdekében;
8. a hulladékhierarchiával ellentétes hatású támogatások fokozatos megszüntetése;
9. pénzügyi intézkedések vagy egyéb eszközök alkalmazása az újrahasználatra előkészített vagy újrafeldolgozott termékek és anyagok felhasználásának előmozdítása céljából;
10. a fejlett újrafeldolgozási technológiákra és újragyártásra irányuló kutatás és innováció támogatása;
11. a hulladékkezelés terén elérhető legjobb technikák alkalmazása;
12. gazdasági ösztönzők a regionális és helyi hatóságok számára, különösen a hulladékképződés megelőzése és az elkülönített gyűjtési rendszerek előmozdítása érdekében, elkerülve a hulladéklerakás és az égetés támogatását;
13. a lakosság tudatosságát növelő kampányok, különösen az elkülönített gyűjtés, a hulladékképződés megelőzése és az elhagyott hulladék csökkentése terén, valamint e kérdések beépítése az oktatásba és a képzésbe;
14. a hulladékgazdálkodásban érintett valamennyi illetékes hatóság közötti koordinációs rendszer, többek között digitális eszközök segítségével;
15. a hulladékgazdálkodásban érdekelt felek közötti folyamatos párbeszéd és együttműködés előmozdítása, valamint az önkéntes megállapodások és a hulladékról szóló vállalati jelentések ösztönzése.

⁽¹⁾ Bár ezek az eszközök és intézkedések ösztönözhetik a hulladékképződés megelőzését – ami a hulladékhierarchiában a legmagasabb szint –, a IV. melléklet a hulladékmegelőzési intézkedések konkrét példáit tartalmazza.

▼ **M4***IVB. MELLÉKLET***A 11. CIKK (3) BEKEZDÉS ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV**

A 11. cikk (3) bekezdés alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

1. a települési hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakókban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a települési hulladékot alkotó hulladéktípusok értékelése;
2. az érvényben lévő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése 28. és 29. cikknek megfelelően;
3. azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott vonatkozó célértéket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
4. az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamokra alkalmazandó, a 11. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 4. cikk (1) bekezdésében és IVa. mellékletben meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
5. a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;
6. a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a „szennyező fizet” elvvel összhangban;
7. adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések, a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.

V. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés a) pont	3. cikk 1. pont
1. cikk (1) bekezdés b) pont	3. cikk 5. pont
1. cikk (1) bekezdés c) pont	3. cikk 6. pont
1. cikk (1) bekezdés d) pont	3. cikk 9. pont
1. cikk (1) bekezdés e) pont	3. cikk 19. pont
1. cikk (1) bekezdés f) pont	3. cikk 15. pont
1. cikk (1) bekezdés g) pont	3. cikk 10. pont
1. cikk (2) bekezdés	7. cikk
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (2) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés b) pont i. alpont	2. cikk (1) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont ii. alpont	2. cikk (2) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iii. alpont	2. cikk (1) bekezdés f) pont, és (2) bekezdés c) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iv. alpont	2. cikk (2) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont v. alpont	2. cikk (1) bekezdés e) pont
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés	4. cikk
4. cikk (1) bekezdés	13. cikk
4. cikk (2) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés
5. cikk	16. cikk
6. cikk	—
7. cikk	28. cikk
8. cikk	15. cikk
9. cikk	23. cikk
10. cikk	23. cikk
11. cikk	24. és 25. cikk
12. cikk	26. cikk
13. cikk	34. cikk
14. cikk	35. cikk
15. cikk	14. cikk

▼B

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
16. cikk	37. cikk
17. cikk	38. cikk
18. cikk (1) bekezdés	39. cikk (1) bekezdés
—	39. cikk (2) bekezdés
18. cikk (2) bekezdés	—
18. cikk (3) bekezdés	39. cikk (3) bekezdés
19. cikk	40. cikk
20. cikk	—
21. cikk	42. cikk
22. cikk	43. cikk
I. melléklet	—
IIA. melléklet	I. melléklet
IIB. melléklet	II. melléklet

75/439/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	3. cikk 18. pont
2. cikk	13. és 21. cikk
3. cikk (1) és (2) bekezdés	—
3. cikk (3) bekezdés	13. cikk
4. cikk	13. cikk
5. cikk (1) bekezdés	—
5. cikk (2) bekezdés	—
5. cikk (3) bekezdés	—
5. cikk (4) bekezdés	26. és 34. cikk
6. cikk	23. cikk
7. cikk a) pont	13. cikk
7. cikk b) pont	—
8. cikk (1) bekezdés	—
8. cikk (2) bekezdés a) pont	—
8. cikk (2) bekezdés b) pont	—
8. cikk (3) bekezdés	—
9. cikk	—
10. cikk (1) bekezdés	18. cikk

▼**B**

75/439/EK irányelv	Ezen irányelv
10. cikk (2) bekezdés	13. cikk
10. cikk (3) és (4) bekezdés	—
10. cikk (5) bekezdés	19., 21., 25., 34. és 35. cikk
11. cikk	—
12. cikk	35. cikk
13. cikk (1) bekezdés	34. cikk
13. cikk (2) bekezdés	—
14. cikk	—
15. cikk	—
16. cikk	—
17. cikk	—
18. cikk	37. cikk
19. cikk	—
20. cikk	—
21. cikk	—
22. cikk	—
I. melléklet	—

91/689/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	—
1. cikk (2) bekezdés	—
1. cikk (3) bekezdés	—
1. cikk (4) bekezdés	3. cikk (2) és (7) bekezdés
1. cikk (5) bekezdés	20. cikk.
2. cikk (1) bekezdés	23. cikk
2. cikk (2)–(4) bekezdés	18. cikk
3. cikk	24., 25. és 26. cikk
4. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1) bekezdés
4. cikk (2) és (3) bekezdés	35. cikk
5. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	34. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés	19. cikk (2) bekezdés
6. cikk	28. cikk

▼B

91/689/EK irányelv	Ezen irányelv
7. cikk	—
8. cikk	—
9. cikk	—
10. cikk	—
11. cikk	—
12. cikk	—
I. és II. melléklet	—
III. melléklet	III. melléklet